

BIULETYN INFORMACYJNY

NR 7 (121) 2022

Warszawa, lipiec 2022 r.

WYDAWCA:

ZARZĄD GŁÓWNY STOWARZYSZENIA EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH

Numer zredagował: **Adam Szyszko**

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl

Adres Redakcji:

02-672 Warszawa,
ul. Domaniewska 36/38
tel.: 515 214 767

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl, sekretariat@seirp.pl

Wydawca:

Zarząd Główny Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych
02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38
tel. policyjny: 22 60-129-13

www.seirp.pl

Link do polityki prywatności: <http://www.seirp.pl/polityka-prywatnosci>

e-mail: sekretariat@seirp.pl

Konta Zarządu Głównego SEiRP:

BGŻ BNP Paribas

„Statutowe, składkowe”:

48 2030 0045 1110 0000 0412 7270

„Darowizny”:

56 2030 0045 1110 0000 0412 8290

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca.
Redakcja zastrzega sobie prawo opracowywania i skracania tekstów.

SPIS TREŚCI

<u>Od Redaktora</u>	4
<u>Posiedzenie Zarządu Głównego SEiRP</u>	5
<u>J.L. Bieliński wygrał z Polską w Europejskim Trybunale Praw Człowieka</u>	8
<u>Sprawa J.L. Bieliński przeciwko Polsce</u>	9
<u>Realizacja uchwały ZG SEiRP ws. J. Kordalskiego</u>	31
<u>Ekwiwalent za niewykorzystany urlop. Stanowisko Sejmu z 9.06.2022</u>	32
<u>Pomoc humanitarna dla Ukrainy</u>	50
<u>Zbiórka „Dla Józefy”. Informacja</u>	53
<u>Medialny Punkt Kontaktowy</u>	54
<u>Infoteka nr 60</u>	55
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego w Katowicach	
<u>Koło 31 Siemianowice</u>	71
<u>Koło Mysłowice</u>	76
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego w Rzeszowie	
<u>Koło Leżajsk</u>	83
<u>Koło Lubaczów</u>	87
<u>Koło Łańcut</u>	91
<u>Koło w Rzeszowie</u>	93
<u>Koło Stalowa Wola</u>	99
<u>Koła ZOW</u>	100
<u>Oferta pomocy prawnej (K. Piekarska)</u>	104
<u>Program Ubezpieczeniowy „SEiRP 2019”</u>	105
<u>Olsztyński Biuletyn Informacyjny 6 (146)</u>	110

OD REDAKTORA

W sprawie technicznych warunków publikowania informacji prasowych.

*Zwracam się do **Autorów i Korespondentów** z uprzejmą prośbą o przesyłanie prac oraz materiałów, w celu ich publikacji, na dwa adresy równocześnie:*

1. ebiuletyn@seirp.pl
2. sekretariat@seirp.pl

Uprzejmie również proszę o uwzględnianie następujących kryteriów oraz warunków technicznych materiałów przeznaczonych do publikowania:

- *pliki fotograficzne - format JPG, objętość do 300 kilobajtów,*
- *pliki tekstowe Microsoft Word Document:*
 - *tekst standardowy*
 - *czcionka: Times New Roman, styl: normalny, rozmiar: 10-12*
 - *odstęp między znakami: standardowe, pojedyncze*
 - *akapit: tekst wyjustowany*
 - *rozmiar papieru: A-4, standardowy*
 - *orientacja pionowa*
 - *marginesy: góra:2,5, dół:2,5, lewy:2,5, prawy:2,5 cm,*
- *materiały winny wskazywać rodzaj medium, do którego adresowana jest publikacja (strona internetowa, biuletyn) oraz zawierać informacje o autorach prac, wskazanie identyfikacji organizacyjnej, nazwy Zarządu Wojewódzkiego lub Okręgowego,*
- *odpowiedzialność za naruszenie postanowień prawa prasowego i autorskiego spoczywa na autorach przesyłanych materiałów.*

Ze względu na wynikającą z harmonogramu wydawniczego konieczność przestrzegania terminów, uprzejmie proszę o nadsyłanie materiałów do Biuletynu Informacyjnego do 15 dnia miesiąca. Materiały nadesłane po 15 dniu miesiąca zostaną opublikowane w następnym wydaniu BI.

Redaktor

OBRADY PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH – 6 LIPCA 2022 ROKU

Prezydium Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych obradujące na posiedzeniu w Warszawie w dniu 6 lipca 2022 roku podjęło następujące decyzje. Decyzje uzyskały aprobatę Zarządu Głównego SEiRP w dniu 7 lipca 2022 roku.

Decyzja nr 1/ VIII /2022 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Zarządu Głównego SEiRP za 2021 rok.

Decyzja nr 2 VIII 2022 w sprawie przeznaczenia zysku Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych za 2021 rok.

Decyzja nr 3 VIII 2022 w sprawie sprawozdania finansowego i merytorycznego SEiRP za 2021 rok, jako organizacji pożytku publicznego.

Decyzja nr 4VIII 2022 w sprawie budżetu ZG SEiRP na 2022 r.

Decyzja nr 5 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie udzielenia pomocy ze środków finansowych OPP.

Decyzja nr 6 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie przyznania dotacji.

Decyzja nr 7 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie przekazania środków zebranych podczas zbiórki elektronicznej „Dla Józefy” Pani Józefie Rutkowskiej.

Decyzja nr 8 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie przekazania Polskiej Akcji Humanitarnej środków zebranych podczas zbiórki elektronicznej „pomoc dla Ukrainy”.

Decyzja nr 9 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie pokrycia kosztów sporządzenia kasacji i udziału w postępowaniu kasacyjnym w sprawie Józefa Kordalskiego.

Decyzja nr 10 VIII 2022 Prezydium z dnia 6 lipca 2022 roku w sprawie zaległych składek członkowskich.

Na szczególną uwagę zasługują decyzje o zakończeniu zbiórek „dla Józefy”, „pomoc dla Ukrainy” i o pokryciu kosztów kasacji Józefa Kordalskiego, które mogły zostać podjęte dzięki szczodrości naszych darczyńców – członków i sympatyków Stowarzyszenia.

Więcej informacji na naszej stronie.

OBRADY ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH W DNIU 7 LIPCA 2022 ROKU W WARSZAWIE

W dniu 7 lipca 2022 roku w Warszawie obradował Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych. Efektem obrad było 16 uchwał, których spis prezentujemy poniżej. Zaczynamy od uchwały nr 1 z 24 stycznia 2022 roku.

Uchwała nr 1-VIII-ZG-22 z 24 stycznia 2022 roku w sprawie przedłużenia kadencji władz Stowarzyszenia. /została przyjęta na zdalnym posiedzeniu ZG 24 stycznia 2022 roku/

Uchwała Nr 2-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z dnia 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyjęcia rocznego sprawozdania finansowego za 2021 rok.

Uchwała Nr 3-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z dnia 7 lipca 2022 roku - w sprawie przeznaczenia zysku za 2021 rok,

Uchwała Nr 4-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z dnia 7 lipca 2022 roku - w sprawie zatwierdzenia sprawozdania OPP,

Uchwała Nr 5-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyjęcia budżetu na 2022 rok.

Uchwała Nr 6-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie dotacji dla kół i Zarządów.

Uchwała Nr 7-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przekazania środków ze zbiórki „dla Józefy”.

Uchwała Nr 8-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie pokrycia kosztów kasacji Pana Józefa Kordalskiego.

Uchwała Nr 9-VIII-ZG-2021 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyznania wyróżnień - „Za wybitne osiągnięcia dla SEiRP”.

Uchwała Nr 10-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyznania wyróżnień – „Za zasługi dla SEiRP z dyplomem”.

Uchwała Nr 11-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku w sprawie przyznania wyróżnień – dyplomów uznania.

Uchwała Nr 12-VII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyznania wyróżnień – tytułu honorowego Koledze Tadeuszowi Klimczakowi.

Uchwała Nr 13-VII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przyznania wyróżnień – tytułu honorowego Koledze Zbigniewowi Chochliukowi.

Uchwała Nr 14-VII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 r - o przyznaniu wyróżnień – tytułu honorowego Koledze Zbigniewowi Nowakowskiemu.

Uchwała Nr 15-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie przekazania środków ze zbiórki elektronicznej „dla Ukrainy”.

Uchwała Nr 16-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie ustalenia z dniem 1 stycznia 2023 roku nowej składki członkowskiej.

Uchwała Nr 17-VIII-ZG-2022 Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z 7 lipca 2022 roku - w sprawie rozpoczęcia w Stowarzyszeniu Emerytów i Rencistów Policyjnych kampanii wyborczej.

Więcej informacji na stronie internetowej.

JANUSZ LESZEK BIELIŃSKI WYGRAŁ Z POLSKĄ W EUROPEJSKIM TRYBUNALE PRAW CZŁOWIEKA

Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu w dniu 21 lipca 2022 roku wydał wyrok w sprawie BIELIŃSKI przeciwko Polsce (no. 48762/19). ETPCz orzekł, że długotrwałe zawieszanie spraw w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego narusza:

1. art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w związku z naruszeniem prawa do sądu i przekroczeniem czasu do uzyskania rozstrzygnięcia.
2. art. 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w związku z brakiem efektywnych środków odwoławczych na długi czas oczekiwania na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego.

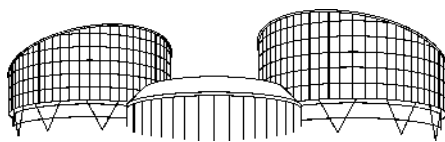
ETPCz przyznał J. Bielińskiemu kwotę 2100 EURO tytułem zadośćuczynienia oraz zwrot kosztów postępowania.

Trybunał orzekł, że długotrwałe zawieszenie spraw w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego narusza prawo do sądu, przez przekroczenie czasu do uzyskania rozstrzygnięcia oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego.

Rozpatrzona sprawa dotyczyła odwołania Bielińskiego od obniżenia emerytury. Skargę w Trybunale złożył Janusz Leszek Bieliński - urodzony w 1957 roku. Jak się dowiadujemy, w 1977 roku był zatrudniony w Milicji Obywatelskiej, od 1982 roku pracował w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a później w Urzędzie Ochrony Państwa. W 2000 roku uzyskał prawo do emerytury.

Po raz pierwszy jego emerytura została obniżona w 2009 roku, a po raz drugi w 2017 roku. Na początku sierpnia 2017 roku po nowelizacji ustawy i ponownym przeliczeniu, jego emerytura z 4086 złotych zmniejszyła się do 2069 złotych. Otrzymał nieco ponad 1700 złotych netto. Po raz drugi sprawa toczyła się od 2017 r. do 2021 r. Obniżenie świadczeń nastąpiło na podstawie ustawy z 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, którą określamy mianem ustawy represyjnej. Sąd Okręgowy w Warszawie – XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, do którego trafiła ta sprawa w czerwcu 2018. zawiesił postępowanie, uznając, że w podobnej sprawie zostało skierowane pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności przepisów będących podstawą obniżenia świadczenia emerytalnego z Konstytucją RP. Wobec powyższego sprawa została zawieszona do czasu zakończenia postępowania przez Trybunałem Konstytucyjnym. Zażalenie J. Bielińskiego na zawieszenie postępowania zostało oddalone przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, a skarga na przewlekłość postępowania została oddalona. Wniosek o podjęcie postępowania J. Bielińskiego został oddalony, a w wyniku decyzji Sądu Apelacyjnego w Warszawie postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie zostało podjęte. Ostatecznie 7 maja 2021 r. Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję o obniżeniu świadczeń należnych J. Bielińskiemu.

Pełną treść wyroku ETPCz prezentujemy na kolejnych stronach BI, a w Infotece prezentujemy komentarze prasowe zamieszczone w kilku doniesieniach medialnych dot. tej sprawy.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPEENNE DES DROITS DE L'HOMME

© tłumaczenie i opracowanie wyroku Sędziego Sądu Okręgowego Agnieszka Niklas-Bibik; tłumaczenie nie ma charakteru oficjalnego, ani profesjonalnego; wyrok dostępny w HUDOC w jednym lub obu językach urzędowych Trybunału /w tym wypadku język angielski/; wersja wg stanu na 21/7/2022;

SEKCJA PIERWSZA
Sprawa BIELIŃSKI przeciwko Polsce

(skarga nr 48762/19)

Źródło:

[https://www.google.com/search?q=Sprawa+BIELI%C5%83SKI+przeciwko+Polsce+\(skarga+nr+48762%2F19\)+WYROK&oq=Sprawa+BIELI%C5%83SKI+przeciwko+Polsce+\(skarga+nr+48762%2F19\)+WYROK&aqs=chrome..69i57.988j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8](https://www.google.com/search?q=Sprawa+BIELI%C5%83SKI+przeciwko+Polsce+(skarga+nr+48762%2F19)+WYROK&oq=Sprawa+BIELI%C5%83SKI+przeciwko+Polsce+(skarga+nr+48762%2F19)+WYROK&aqs=chrome..69i57.988j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8)

WYROK

Art. 6 §1 (cywilny) - Rozsądny termin - Nadmierna długość postępowania odwoławczego w sprawie obniżenia świadczeń skarżącego, trwającego ponad cztery lata na dwóch poziomach sądownictwa - Postępowanie dotyczące środków utrzymania skarżącego, a więc wymagające szczególnej staranności

Art. 13 (+ Art. 6 § 1) - Brak w systemie krajowym skutecznego środka odwoławczego służącego zakwestionowaniu długości terminu rozpoznania sprawy, w której postępowanie sądowe zostało zawieszone do czasu rozpoznania pytania prawnego przez Trybunał Konstytucyjny

STRASBOURG

21 lipca 2022 r.

Niniejszy wyrok stanie się ostateczny w okolicznościach określonych w art. 44 §2 Konwencji. Może on podlegać korekcie redakcyjnej.

W sprawie Bieliński przeciwko Polsce,
Europejski Trybunał Praw Człowieka (Seksja pierwsza) w składzie:

Marko Bosnjak, *przewodniczący*,
Peter Paczolay,
Krzysztof Wojtyczek,
Alena Polackova,
Erik Wennerstrom,
Raffaele Sabato,
Davor Derencinović, *sędziowie*,
oraz Liv Tigerstedt, *zastępca sekretarza sekcji*,

Uwzględniając:

skargę (nr 48762/19) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej wniesioną do Trybunału na podstawie art. 34 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności ("Konwencja") przez obywatela polskiego, pana Janusza Leszka Bielińskiego ("skarżący"), w dniu 11 września 2019 r;

decyzję o powiadomieniu Rządu Polskiego ("Rząd") o skargach dotyczących nadmiernej długości postępowania, braku skutecznego środka odwoławczego i braku dostępu do sądu oraz o uznaniu za niedopuszczalną pozostałej części skargi;

uwagi przedstawione przez rząd oraz uwagi w odpowiedzi przedstawione przez skarżącego;

uwagi zgłoszone przez *Helsinki Fundację Praw Człowieka* oraz *Federację Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP*, którym Przewodniczący Sekcji udzielił zgody na interwencję;

Obradując na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 czerwca 2022 r,

Wydaje następujący wyrok, który został przyjęty w tym dniu:

WPROWADZENIE

1. Przedmiotowa skarga dotyczy zmniejszenia emerytury wnioskodawcy.

FAKTY

2. Skarżący urodził się w 1957 roku i mieszka w Radziejowicach. Był reprezentowany przez panią D. Gulińską-Aleksiejuk, adwokata praktykującego w Warszawie.
3. Rząd był reprezentowany przez swojego pełnomocnika, pana J. Sobczaka z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
4. Stan faktyczny sprawy można podsumować w następujący sposób.

I. KARIERA ZAWODOWA SKARŻĄCEGO

5. W 1977 roku skarżący był zatrudniony w Milicji Obywatelskiej. W 1982 r. rozpoczął pracę w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a następnie w Urzędzie Ochrony Państwa. W dniu 29 maja 2000 r. skarżący uzyskał prawo do emerytury dla byłych funkcjonariuszy służb mundurowych. W dniu 10 sierpnia 2000 r. przyznano mu również prawo do renty inwalidzkiej dla byłych funkcjonariuszy.

II. PIERWSZE ZMNIEJSZENIE ŚWIADCZEŃ SKARŻĄCEGO

6. W dniu 21 października 2009 r. dyrektor Zakładu Emerytalno- Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał decyzję obniżającą emeryturę skarżącego na podstawie ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin (ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin - "ustawa z 2009 r."). Ustawa z 2009 r., która weszła w życie 16 marca 2009 r.,

wprowadziła nowe zasady obliczania emerytur byłych funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin (ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin - "ustawa z 1994 r."). W szczególności jeden ze współczynników istotnych dla obliczania emerytur byłych funkcjonariuszy został obniżony z 2,6% do 0,7% za każdy rok służby w byłych komunistycznych organach bezpieczeństwa państwa w okresie od 1944 do 1990 roku (zob. Cichopek i inni przeciwko Polsce (dec.), nr 15189/10 i 1.627 innych, § 6872, -14 maja 2013 r.).

III. DRUGIE ZMNIEJSZENIE ŚWIADCZEŃ SKARŻĄCEGO I POSTĘPOWANIE SĄDOWE

7. W dniu 4 sierpnia 2017 r. dyrektor Zarządu Emerytalno-Rentowego, na podstawie znowelizowanych art. 15c i 22a w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z 1994 r. oraz na podstawie informacji otrzymanych z *Instytutu Pamięci Narodowej*, wydał dwie decyzje o ponownym przeliczeniu miesięcznej emerytury i renty wnioskodawcy, w których to decyzjach to pierwsze świadczenie zostało ponownie obniżone, z 4.086.49 złotych (PLN) (około 908 euro (EUR)) do 2.069,02 złotych (około 458 EUR), a drugie do 1.000 złotych (około 222 EUR). Wnioskodawca miał otrzymywać jedynie emeryturę, która była korzystniejsza z obu świadczeń. Po opodatkowaniu kwota netto jego emerytury wynosiła 1.716,81 zł (około 381 euro).
8. W dniu 28 sierpnia 2017 r. skarżący złożył odwołania od tych decyzji do organu rentowego. W dniu 30 stycznia 2018 r. jego odwołania trafiły do *Sądu Okręgowego w Warszawie - Wydziału Ubezpieczeń Społecznych*.
9. W dniu 8 lutego 2018 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wydał postanowienie zobowiązujące skarżącego do złożenia wszystkich wniosków

dowodowych. W tym samym dniu sąd ten zwrócił się również do Instytutu Pamięci Narodowej o akta osobowe skarżącego oraz historię jego służby.

10. W dniu 18 czerwca 2018 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zawiesił postępowanie. Sąd powołał się na fakt, że w dniu 24 stycznia 2018 r. w podobnej sprawie toczącej się przed tym samym sądem zostały skierowane przez sąd pytania prawne do *Trybunału Konstytucyjnego* w zakresie konstytucyjności przepisów wprowadzających nowe metody obliczania emerytur.
11. Wnioskodawca odwołał się od tej decyzji.
12. W dniu 18 grudnia 2018 roku Sąd *Apelacyjny* w Warszawie oddalił jego odwołanie.
13. Skarżący złożył kilka skarg na nadmierną długość postępowania przed Sądem Okręgowym w sprawie jego odwołania od decyzji przeliczającej wysokość jego emerytury. Domagał się stwierdzenia, że przedmiotowe postępowanie było nadmiernie długie, oraz słusznego zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł (około 4.956 euro).
14. W dniu 11 lipca 2018 roku Sąd *Apelacyjny* w Warszawie oddalił skargę skarżącego na przewlekłość postępowania, uznając, że od zarejestrowania sprawy w Sądzie Okręgowym upłynęło zaledwie cztery i pół miesiąca, a okres ten nie może być uznany za nadmierny.
15. W dniu 23 sierpnia 2019 roku Sąd *Apelacyjny* w Warszawie oddalił kolejną skargę skarżącego na nadmierną długość postępowania, uznając, że jego długość nie może być przypisana Sądowi Okręgowemu, ponieważ zostało ono zawieszone do czasu rozpoznania pytań prawnych skierowanych do Trybunału Konstytucyjnego. W odniesieniu do okresu po wznowieniu postępowania Sąd *Apelacyjny* uznał, że Sąd Okręgowy działał bez zbędnej zwłoki.
16. Wydaje się, że skarżący kilkakrotnie wnosił o wznowienie zawieszonego postępowania.
17. W dniu 19 listopada 2018 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił jedną z jego skarg o wznowienie postępowania. Skarżący złożył odwołanie.
18. W dniu 5 czerwca 2019 roku Sąd *Apelacyjny* w Warszawie oddalił jego odwołanie.

19. W dniu 17 lipca 2019 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił jego kolejny wniosek o wznowienie postępowania.
20. Skarżący odwołał się od decyzji z 17 lipca 2019 r., podnosząc m.in., że zawieszenie postępowania stanowiło nieuzasadnione ograniczenie jego prawa dostępu do sądu.
21. W dniu 20 grudnia 2019 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił zaskarżone postanowienie. Zauważył, że mimo upływu znacznego czasu od skierowania pytań prawnych do Trybunału Konstytucyjnego, nie było wiadomo, kiedy sąd ten zajmie się meritum sprawy. Sąd Apelacyjny uznał ponadto, że postępowanie, które toczyło się przed Sądem Okręgowym od 2 lutego 2018 r., miało istotne znaczenie dla wnioskodawcy, ponieważ dotyczyło wysokości jego emerytury, która została obniżona na podstawie zaskarżonej, a nie ostatecznej decyzji. Zauważył też, że długość postępowania należy oceniać na podstawie szczególnych okoliczności każdej sprawy, a w świetle art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka państwa powinny tak zorganizować swoje systemy sądownicze, aby zapewnić rozpatrywanie spraw w rozsądnym terminie. Sąd stwierdził, że "stan zawieszenia" postępowania w istocie pozbawił skarżącego konstytucyjnego prawa dostępu do sądu i wskazał, aby Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę merytorycznie stosując bezpośrednio przepisy Konstytucji RP.
22. W dniu 18 listopada 2020 r. odbyła się rozprawa, na której wnioskodawca został wysłuchany przez sąd. Rozprawę odroczono i zarządzono, aby przedstawiciel Zarządu Emerytów zajął stanowisko co do wniosków dowodowych wnioskodawcy w terminie dwudziestu jeden dni.

IV. ROZWÓJ SYTUACJI PO ZAKOMUNIKOWANIU SKARGI RZĄDOWI

23. W dniu 7 maja 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok, zmienił zaskarżone decyzje i ustalił, że wysokość świadczeń wnioskodawcy powinna być równa kwocie wypłaconej mu przed 1 października 2017 roku.
24. W dniu 21 września 2021 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację złożoną przez Zarząd Emerytalny. Wyrok pierwszej instancji stał się prawomocny.
25. W dniu 8 października 2021 roku Dyrektor Zarządu Emerytalno- Rentowego wydał dwie decyzje o ponownym przeliczeniu emerytury i renty skarżącego

zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie. Wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy została zawieszona, gdyż emerytura była świadczeniem korzystniejszym. Skarżący otrzymał również wyrównanie za cały okres, w którym pobierał obniżoną emeryturę.

ODPOWIEDNIE RAMY PRAWNE I PRAKTYKA

I. ODPOWIEDNIE PRAWO KRAJOWE

26. Odpowiednie prawo krajowe i praktyka dotyczące uprawnień emerytalnych byłych funkcjonariuszy służb mundurowych zostały opisane w *Cichopek i Inni przeciwko Polsce* (dec.), nr 15189/10 i 1 627 innych, §§ 63-87, 14 maja 2013 r. Odnośnie do odpowiedniego prawa krajowego dotyczącego skarg na nadmierną długość postępowania cywilnego, zobacz *Rutkowski i Inni przeciwko Polsce*, nr 72287/10 i 2 inne, §§ 75-92, 7 lipca 2015 r.
27. Z dniem 1 stycznia 2017 r. weszła w życie nowelizacja z dnia 16 grudnia 2016 r. ("ustawa z 2016 r.") do ustawy z 1994 r. W szczególności dodano art. 15c, który przewidywał, że jeden ze współczynników mających znaczenie przy obliczaniu wysokości emerytur byłych funkcjonariuszy został obniżony z 0,7% do 0% za każdy rok służby w byłych komunistycznych organach bezpieczeństwa państwa w okresie od 1944 do 1990 roku.
28. Artykuł 15c ust. 3 znowelizowanej ustawy z 1994 r. stanowił, że wysokość emerytury obliczonej na nowo wprowadzonych zasadach nie mogła być wyższa od przeciętnej miesięcznej emerytury wypłacanej przez *Zakład Ubezpieczeń Społecznych*, ogłaszanej przez Prezesa Zarządu.
29. Artykuł 22a znowelizowanej ustawy z 1994 r. stanowił, że renta inwalidzka dla osoby, która pełniła służbę na rzecz reżimu totalitarnego, ulegała zmniejszeniu o 10% za każdy rok służby na rzecz reżimu totalitarnego.

II. POSTĘPOWANIE PRZED TRYBUNAŁEM KONSTYTUCYJNYM

30. Sąd Okręgowy w Warszawie skierował pytanie prawne (*pytanie prawne*) do Trybunału Konstytucyjnego 27 lutego 2018 r. Zostało ono zarejestrowane pod sygnaturą. P 4/18. Pierwsza rozprawa przed Trybunałem Konstytucyjnym miała się odbyć 17 marca 2020 r., po czym została przesunięta na 21 kwietnia 2020 r. W tym dniu rozprawa została odroczona do 19 maja 2020 r., a następnie do 2 czerwca 2020 r. W dniu 15 czerwca

2020 roku Trybunał Konstytucyjny ponownie odroczył rozprawę do dnia 18 sierpnia 2020 roku. W dniu 18 sierpnia 2020 roku Trybunał Konstytucyjny wysłuchał wystąpień *Prokuratora* Generalnego oraz przedstawicieli *Sejmu* (niższej izby parlamentu). Następnie odroczył rozprawę do 11 września 2020 r. W tym dniu rozprawa została odwołana i odroczona do 6 października 2020 r. W dniu 20 października 2020 r. odwołano ogłoszenie wyroku. Od tego czasu Trybunał Konstytucyjny nie podjął żadnej decyzji.

III. UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

31. W dniu 16 września 2020 roku Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów wydał uchwałę nr. III UZP 1/20 w sprawie wykładni ustawy z 1994 r., podjętą w odpowiedzi na pytanie prawne przedstawione przez skład trzech sędziów Sądu Najwyższego. Brzmiała ona następująco:

"Kryterium "służby na rzecz reżimu totalitarnego", o którym mowa w art. 13 lit. b pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz ich rodzin powinny być oceniane na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, w tym na podstawie poszczególnych czynów i ich weryfikacji z punktu widzenia naruszenia podstawowych praw i wolności człowieka."

PRAWO

I. ZARZUT NARUSZENIA ARTYKUŁU 6 - §1 KONWENCJI Z POWODU NADMIERNEJ DŁUGOŚCI POSTĘPOWANIA

32. Skarżący zarzucił, że długość postępowania w jego sprawie była nadmierna, co stanowiło naruszenie art. 6§1 Konwencji, którego odpowiednia część brzmi następująco:

"Przy rozstrzyganiu o jego prawach i obowiązkach cywilnych lub o skierowanym przeciwko niemu oskarżeniu karnym każdy ma prawo do ... wysłuchania w rozsądnym terminie przez [sąd] ...".

A. Dopuszczalność

33. Trybunał zauważa, że skarga ta nie jest ani w sposób oczywisty źle uzasadniona, ani niedopuszczalna z jakichkolwiek innych powodów wymienionych w Artykule 35 Konwencji. Musi zatem zostać uznana za dopuszczalną.

B. Co do meritum skargi

1. *Okres, który należy wziąć pod uwagę*

34. Okres, który należy rozpatrywać na podstawie art. 6 § 1, rozpoczął się w dniu 28 sierpnia 2017 r., kiedy to wnioskodawca odwołał się od decyzji obniżających mu świadczenia, a zakończył się w dniu 21 września 2021 r., kiedy to Sąd Apelacyjny wydał ostateczny wyrok w sprawie wnioskodawcy (zob. pkt. 8 i 24 powyżej). W związku z tym trwało ono cztery lata i dwadzieścia pięć dni na dwóch poziomach jurysdykcji.

2. *Zasadność długości tego okresu*

(a) **Oświadczenia stron**

35. Skarżący podniósł, że postępowanie w jego sprawie przekroczyło wymóg "rozsądnego czasu". Podkreślił, że postępowanie dotyczyło jego środków utrzymania, które zostały drastycznie zmniejszone ze skutkiem natychmiastowym.
36. Rząd postanowił powstrzymać się od zajęcia jakiegokolwiek stanowiska w odniesieniu do tej skargi.

(b) **Interwenienci uboczni**

(1) *Helsińska Fundacja Praw Człowieka*

37. Helsińska Fundacja Praw Człowieka ("Fundacja") podniosła, że do dnia 14 kwietnia 2021 roku Dyrektor Zarządu Emerytalno-Rentowego wydał ponad 56.500 decyzji obniżających emerytury na podstawie ustawy z 2016 roku. Od tych decyzji złożono około 25.900 odwołań. Co do zasady, odwołania te były rozpatrywane przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd ten mógł jednak wyjątkowo przekazać sprawę do innych sądów równorzędnych. Około 7.000 spraw zostało przekazanych do rozpoznania innym sądom okręgowym w Polsce z uwagi na fakt, że Sąd Okręgowy w Warszawie nie był w stanie rozpoznać tak dużej liczby odwołań od decyzji wydanych przez

Dyrektora Izby Emerytalnej. Fundacja podniosła również, że z prawie 26.000 odwołań od decyzji obniżających emerytury, tylko około 2.100 odwołań zostało rozpatrzonych i wydanych zostało wyroków przez różne sądy okręgowe w Polsce.

38. Fundacja stwierdziła, że biorąc pod uwagę liczbę toczących się postępowań na skutek odwołań od decyzji obniżających emerytury (około 13 000 kompletów postępowań toczących się w pierwszej połowie 2021 r.), długość poszczególnych postępowań w połączeniu z brakiem skutecznego środka odwoławczego stanowi problem systemowy.

(2) *Federacja Stowarzyszeń Służb Mundurowych Rzeczypospolitej Polskiej*

39. Federacja Stowarzyszeń Służb Mundurowych Rzeczypospolitej Polskiej ("Federacja"), będąca organizacją pozarządową reprezentującą interesy służb mundurowych, przedstawiła pewne informacje statystyczne podobne do tych, które opracowała Fundacja. Ponadto wskazała na orzecznictwo Trybunału określające czynniki, które należy brać pod uwagę przy ocenie długości postępowania. W tym względzie podniosła, że przedmiotowe sprawy nie były szczególnie skomplikowane, a skarżący, którym obniżono świadczenia, w żaden sposób nie przyczynili się do długości właściwego postępowania, ponieważ zostały one zawieszone do czasu rozpatrzenia sprawy przez Trybunał Konstytucyjny. Wskazano również na przedmiot sporów, który miał zasadnicze znaczenie dla zainteresowanych; sprawy dotyczyły ich środków utrzymania, decyzje obniżające ich emerytury były natychmiast wykonalne, a wniesienie odwołań od tych decyzji nie wstrzymywało ich wykonania.

40. Federacja podkreśliła wreszcie, że jest świadoma obciążenia pracą Sądu Okręgowego w Warszawie. Jednakże jedynym środkiem organizacyjnym podjętym przez władze było utworzenie w tym sądzie specjalnego wydziału zajmującego się wyłącznie odwołaniami od decyzji obniżających emerytury.
Wydział ten zatrudniał ośmiu sędziów.

41. Federacja stwierdziła, że szacuje się, iż około dwóch tysięcy zainteresowanych osób zmarło w oczekiwaniu na rozpatrzenie ich odwołań przez sądy.

(c) **Ocena Trybunału**

42. Zasadność długości postępowania musi być oceniana w świetle szczególnych okoliczności sprawy i z uwzględnieniem kryteriów określonych w orzecznictwie Trybunału, w szczególności złożoności sprawy oraz zachowania skarżącego i odpowiednich władz. W tej ostatniej kwestii należy również wziąć pod uwagę to, jakie znaczenie ma to dla skarżącego (zob. *Kudła przeciwko Polsce* [GC], nr 30210/96, § 124, ECHR 2000XI-).
43. Artykuł 6 § 1 Konwencji nakłada na Umawiające się Państwa obowiązek zorganizowania swoich systemów sądowniczych w taki sposób, aby ich sądy mogły spełnić każdy z wymogów tego przepisu, w tym obowiązek rozpoznawania spraw w rozsądnym terminie (zob. wśród wielu innych autorytetów, *Rutkowski i Inni*, cytowany powyżej, § 128; *Bottazzi przeciwko Włochom* [GC], no. 34884/97, § 22, ECHR 1999V-; oraz *Scordino przeciwko Włochom* (nr 1), no. 36813/97, § 183, ECHR 2006-V).
44. Państwa są odpowiedzialne za opóźnienia, które można przypisać postępowaniu ich organów sądowych lub innych. Są one również odpowiedzialne za opóźnienia w przedstawianiu sprawozdań i opinii biegłych powołanych przez sąd. Państwo może zostać uznane za odpowiedzialne nie tylko za opóźnienie w rozpatrywaniu konkretnej sprawy, ale także za brak zwiększenia zasobów w odpowiedzi na zaległe sprawy lub za braki strukturalne w swoim systemie sądowniczym, które powodują opóźnienia. Rozwiązanie problemu nieuzasadnionych opóźnień w postępowaniu sądowym może zatem wymagać od państwa podjęcia szeregu środków legislacyjnych, organizacyjnych, budżetowych i innych (zob. *Finger przeciwko Bułgarii*, no. 37346/05, § 95, 10 maja 2011 r., z dalszymi odniesieniami).
45. Przechodząc do okoliczności niniejszej sprawy, Trybunał zauważa, że przekazanie odwołań skarżącego z Zarządu Emerytur do Sądu Okręgowego w Warszawie zajęło pięć miesięcy (zob. paragraf 8 powyżej). Następnie, po kolejnych pięciu miesiącach, postępowanie zostało zawieszone. Taki stan rzeczy trwał do 20 grudnia 2019 roku, czyli przez osiemnaście miesięcy. Pierwsza rozprawa odbyła się 18 listopada 2020 roku, czyli prawie jedenaście miesięcy po wznowieniu postępowania (zob. paragraf 22 powyżej), a wyrok pierwszej instancji został wydany sześć miesięcy po rozprawie. Nie wydaje się, aby sprawa była szczególnie skomplikowana ani nie wymagała uzyskania jakichkolwiek ekspertyz. Nic nie wskazuje na to, że skarżący

w jakimkolwiek sposób przyczynił się do długości postępowania.

46. Prawdą jest, że Sąd Okręgowy w Warszawie musiał uporać się z wyjątkowo dużym obciążeniem pracą po obniżeniu świadczeń socjalnych dla tysięcy byłych funkcjonariuszy służb mundurowych. Jednakże, jak zauważono powyżej, obowiązkiem państwa jest zorganizowanie swojego systemu sądowniczego w taki sposób, aby jego sądy mogły wywiązać się z obowiązku rozpatrywania spraw w rozsądnym terminie.
47. W tym kontekście Trybunał zauważa, że ogólna długość postępowania może być tylko częściowo przypisana opóźnieniom przed Sądem Okręgowym. Ich czas trwania wynika w dużej mierze z długości postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, którego wynik może mieć decydujące znaczenie dla rozpoznania odwołań takich jak ta skarżącego. Trybunał powtarza, że postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym jest brane pod uwagę, gdy mimo że sąd ten nie ma jurysdykcji do orzekania co do *meritum*, jego decyzja może wpłynąć na wynik sporu przed sądami powszechnymi (zob. *Deumeland przeciwko Niemcom*, 29 maja 1986 r., § 77, Seria A nr 100; *Pammel przeciwko Niemcom*, 1 lipca 1997 r., §§ 51-57, Reports of Judgments and Decisions 1997-IV; oraz *Sufimann przeciwko Niemcom*, 16 września 1996 r., § 39, Reports 1996- IV). Trybunał zauważa, że postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym toczy się od 27 lutego 2018 roku, czyli od ponad czterech lat, i że nie został wydany żaden wyrok. Jak przedstawiła Helsińska Fundacja Praw Człowieka (zob. paragraf 37 powyżej), z prawie 26.000 odwołań złożonych od decyzji obniżających emerytury, tylko około 2.100 odwołań zostało rozpatrzonych i wydane zostały wyroki przez różne sądy okręgowe w Polsce. Wynika z tego, że pozostałe odwołania nadal czekają na rozpoznanie sprawy przez Trybunał Konstytucyjny i tylko w niektórych sytuacjach sądy zdecydowały się na wznowienie postępowania bez oczekiwania na wydanie wyroku przez ten sąd.
48. Trybunał zauważa ponadto, że przedmiotowe postępowanie dotyczyło środków utrzymania skarżącego. Przez cały czas trwania postępowania skarżąca otrzymywała świadczenia w obniżonej wysokości. W tym kontekście Trybunał powtarza, że spory emerytalne należą do szczególnej kategorii spraw, które wymagają szczególnej staranności w ich badaniu przez władze krajowe (zob. *Borgese przeciwko Włochom*, 26 lutego 1992 r., § 18,

Seria A nr 228B).

49. Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności, Trybunał nie znajduje wystarczającego uzasadnienia dla opóźnienia w rozpoznaniu sprawy skarżącego.

W związku z tym doszło do naruszenia art. 6 § 1 Konwencji.

II. ZARZUT NARUSZENIA ARTYKUŁU 13 KONWENCJI

50. Skarżący zarzucił, że nie miał do dyspozycji skutecznego środka odwoławczego przewidzianego w Artykule 13 Konwencji, który brzmi następująco:

"Każdy, kogo prawa i wolności określone w [Konwencji] zostały naruszone, będzie miał skuteczny środek odwoławczy przed organem krajowym, niezależnie od tego, że naruszenia dokonały osoby działające w charakterze urzędowym."

51. Rząd uznał, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia Artykułu 13.

A. Dopuszczalność

52. Trybunał zauważa, że skarga ta nie jest ani w sposób oczywisty źle uzasadniona, ani niedopuszczalna z jakichkolwiek innych powodów wymienionych w Artykule 35 Konwencji. Musi zatem zostać uznana za dopuszczalną.

B. Co do meritum skargi

1. *Oświadczenia stron*

53. Skarżący podniósł, że jak wynika z okoliczności sprawy, skarga na podstawie ustawy z 2004 r. nie może być uznana za "skuteczny środek odwoławczy" w rozumieniu art. 13, ponieważ nie zapewniła mu wymaganego zadośćuczynienia za naruszenie prawa do wysłuchania w rozsądnym terminie. Sąd rozpatrujący jego skargę na przewlekłość postępowania odmówił uznania nadmiernej długości postępowania, uznając, że jego długość wynikała z konieczności zawieszenia postępowania z powodu toczącego się postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, a nie z postępowania Sądu Okręgowego, który rozpatrywał sprawę skarżącego co do istoty.

Skarżący zwrócił się do Trybunału o stwierdzenie naruszenia art. 13 Konwencji.

54. Rząd nie odniósł się do ustawy z 2004 roku i jej skuteczności w niniejszej sprawie. Skupił się raczej na tym, że sądy miały swobodę w kierowaniu pytań prawnych do Trybunału Konstytucyjnego i że w takim przypadku sądy krajowe mogły z własnej inicjatywy zawiesić postępowanie, jeśli wynik sprawy zależał od toczącego się postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Jednocześnie powołano się na niektóre sprawy, w których sądy krajowe wydały wyroki merytoryczne, nie czekając na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego. Zauważono również, że chociaż sprawa skarżącego rzeczywiście została zawieszona na pewien czas, nie wpłynęło to na prawo skarżącego wynikające z art. 13 Konwencji. Miał on możliwość odwołania się od decyzji o zawieszeniu postępowania i był uprawniony do żądania wznowienia postępowania w każdym czasie.

Podsumowując, Rząd zwrócił się do Trybunału o odrzucenie argumentów skarżącej i stwierdzenie braku naruszenia Artykułu 13.

2. *Interwenient trzeci*

55. Fundacja podniosła, że osoby, których emerytury zostały obniżone, nie były stronami postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym i skarga przewidziana w ustawie z 2004 r. nie miała zastosowania do postępowania przed tym sądem. Osoby zainteresowane mogły złożyć skargę na nadmierną długość postępowania toczącego się przed sądami okręgowymi do odpowiednich sądów apelacyjnych. Skargi te były jednak rzadko uwzględniane, biorąc pod uwagę fakt, że przewlekłość postępowania, zawieszonego z powodu innego postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym, nie mogła być przypisana sądom rozpoznającym sprawy merytorycznie. W tym zakresie Fundacja powoływała się na art. 179 § 3 kpc, który stanowił, że w czasie zawieszenia postępowania sąd nie podejmował żadnych czynności z wyjątkiem tych, które miały na celu wznowienie postępowania lub zabezpieczenie roszczenia albo dowodu.
56. Zainteresowani mogli również składać odwołania od decyzji o zawieszeniu postępowania. Środki te jednak rzadko były skuteczne. Przykładowo, Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpoznał 3.203 zażalenia na postanowienia o zawieszeniu postępowania, z czego uwzględniono 281 zażeń (niecałe

9%). Fundacja wskazała jednak na jedno postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. III AUz 947/17, w którym sąd ten uchylił decyzję zawieszającą postępowanie, uznając, że "stan zawieszenia [pozbawił] skutecznie skarżącego, być może na czas nieokreślony, konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu".

3. Ocena Trybunału

57. Odpowiednie zasady dotyczące skuteczności środka odwoławczego w kontekście nadmiernej długości postępowania zostały podsumowane w sprawie *Rutkowski i inni* (cyt. wyżej, §§ 172-75).
58. Trybunał stwierdził już, że prawo skarżącego do wysłuchania w rozsądnym terminie zagwarantowane w art. 6 § 1 Konwencji nie było przestrzegane (zob. paragraf 49 powyżej). Nie ma zatem wątpliwości, że jego skarga jest "argumentowalna" dla celów Artykułu 13 i że był on uprawniony do środka odwoławczego, dzięki któremu mógłby uzyskać odpowiednie zadośćuczynienie za naruszenie Konwencji przed władzami krajowymi, w tym odszkodowanie za szkodę niemajątkową poniesioną z powodu opóźnień, które miały miejsce w jego sprawie (zob. *Kudła*, cyt. wyżej, § 157).
59. Skarżący złożył co najmniej dwie skargi na podstawie ustawy z 2004 r. Jego pierwsza skarga została oddalona w dniu 11 lipca 2018 r., a więc miesiąc po zawieszeniu postępowania. Jednakże druga skarga na przewlekłość postępowania została rozpatrzona w dniu 23 sierpnia 2019 roku i oddalona przez Sąd Apelacyjny w Warszawie, który uzasadnił, że długość postępowania nie może być przypisana Sądowi Okręgowemu, ponieważ zostało ono zawieszone do czasu zbadania pytań prawnych przez Trybunał Konstytucyjny (zob. paragraf 15 powyżej).
60. Trybunał wcześniej rozpatrywał ustawę z 2004 roku na podstawie art. 35 §1 i art. 13 Konwencji i stwierdził, że była ona "skuteczna" dla celów tych przepisów (zob. *Charzyński przeciwko Polsce* (dec.), nr 15212/03, §§ 36-43, ECHR 2005-V). Jednakże, po kilku latach rozwoju polskiej praktyki sądowej, Trybunał postanowił ponownie rozważyć swoje poprzednie stanowisko w sprawie skuteczności skargi na podstawie Ustawy z 2004 roku w odniesieniu do jej aspektu kompensacyjnego i stwierdził naruszenie art. 13 Konwencji (zob. *Rutkowski i Inni*, cyt. powyżej, §§ 176-86).
61. W tej sprawie Trybunał zauważył również, że na mocy artykułu 2(2) ustawy

z 2004 r. badanie takich skarg przez sąd krajowy koncentrowało się na kwestii, czy sąd zajmujący się daną sprawą wykazał się należytą starannością (ibid.). Stwierdził ponadto, że niezalatwienie sprawy w rozsądnym terminie nie musi być wynikiem winy lub zaniechania ze strony poszczególnych sędziów lub prokuratorów. Zdarzały się przypadki, w których opóźnienia wynikały z nieudostępnienia przez Państwo wystarczających środków do dyspozycji wymiaru sprawiedliwości lub z braków w ustawodawstwie krajowym dotyczących organizacji systemu sądownictwa lub prowadzenia postępowań sądowych (tamże, § 184).

62. W niniejszej sprawie, podobnie, ogólna długość postępowania nie wynikała całkowicie z zaniechań poszczególnych sądów, lecz raczej jego długość wynikała w dużej mierze z okresu, w którym zostało ono zawieszone w oczekiwaniu na wynik sprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym. Zostało to potwierdzone przez Sąd Apelacyjny, który rozpatrywał skargę skarżącego dotyczącą długości postępowania (zob. paragraf 15 powyżej). Z drugiej strony, w polskim systemie wewnętrznym nie istnieje środek odwoławczy mający na celu zakwestionowanie długości czasu rozpatrywania sprawy, w której postępowanie sądowe zostało zawieszone w oczekiwaniu na zbadanie pytania prawnego przez Trybunał Konstytucyjny.

Wynika z tego, że w szczególnych okolicznościach proceduralnych tej sprawy, gdzie długość postępowania zależała w dużej mierze od rozpatrzenia sprawy przez Trybunał Konstytucyjny, skarżący nie miał do dyspozycji skutecznego środka odwoławczego, za pomocą którego mógłby uzyskać odpowiednie zadośćuczynienie za naruszenie Konwencji przed władzami krajowymi.

63. W związku z tym doszło do naruszenia art. 13 Konwencji.

III. ZARZUT NARUSZENIA ARTYKUŁU 6 §1 KONWENCJI Z POWODU BRAKU DOSTĘPU SKARŻĄCEGO DO SĄDU

64. Skarżący zarzucił również na podstawie art. 6 § 1 Konwencji, że został pozbawiony prawa dostępu do sądu. Odpowiednia część tego przepisu stanowi, co następuje:

"Przy określaniu swoich praw i obowiązków obywatelskich (...) każdy ma prawo do sprawiedliwego (...) rozpatrzenia sprawy (...) przez [sąd] (...)".

A. Oświadczenia stron

65. Skarżący podniósł, że przedłużające się rozpatrywanie jego odwołań przez sądy krajowe skutecznie pozbawiło go prawa dostępu do sądu, które stało się iluzoryczne.
66. Rząd utrzymywał, że skarżący miał prawo do odwołania się od decyzji obniżających jego świadczenia socjalne i że jego odwołania zostały skutecznie złożone do właściwego sądu. Przyznał, że postępowanie zostało zawieszone na pewien czas. Jednakże skarżący skorzystał z odwołania incydentalnego i zdołał doprowadzić do wznowienia postępowania. Dlatego też, w opinii Rządu, prawo skarżącego do sądu zostało zachowane i nie doszło do naruszenia Artykułu 6 § 1 z tego powodu w niniejszej sprawie.
67. Trybunał zauważa, że pisma stron wpłynęły przed wydaniem wyroku pierwszej instancji w sprawie skarżącego.
68. W dniu 10 listopada 2021 roku Rząd przesłał uwagi dotyczące słusznych roszczeń skarżącego, w których podniósł, że w następstwie wyroku drugiej instancji, w dniu 8 października 2021 roku Dyrektor Zarządu Emerytur wydał decyzję o ponownym obliczeniu emerytury skarżącego zgodnie z wyrokami sądów i skarżący otrzymał wyrównanie za okres od 1 października 2017 roku do 31 października 2021 roku.

B. Ocena Trybunału

69. Jeśli chodzi o prawo dostępu do sądu, Trybunał orzekł co następuje w sprawie *Stanev przeciwko Bułgarii* [GC], no. 36760/06, §§ 229-31, ECHR 2012:

"229. Trybunał przypomina, że Artykuł 6 § 1 zapewnia każdemu prawo do skierowania do sądu lub trybunału wszelkich roszczeń dotyczących jego praw i obowiązków obywatelskich (zob. *Golder przeciwko Zjednoczonemu*

Królestwu, 21 lutego 1975 r., § 36, Seria A nr 18). Na to "prawo do sądu", którego aspektem jest prawo dostępu, może powołać się każdy, kto uważa na uzasadnionych podstawach, że ingerencja w korzystanie z jego praw obywatelskich jest bezprawna i skarży się, że nie zapewniono mu możliwości przedstawienia tego roszczenia sądowi spełniającemu wymogi Artykułu 6 § 1 (zob. m.in. *Roche przeciwko Zjednoczonemu Królestwu* [GC], no. 32555/96, § 117, ECHR 2005X, oraz *Salontaji-Drobnjak v. Serbia*, no. 36500/05, § 132, 13 października 2009).

230. Prawo dostępu do sądu nie jest absolutne, ale może podlegać ograniczeniom; są one dozwolone w sposób dorozumiany, ponieważ prawo dostępu "ze swej natury wymaga regulacji ze strony państwa, regulacji, która może się zmieniać w czasie i miejscu w zależności od potrzeb i zasobów społeczności i jednostek" (zob. *Ashingdane [przeciwko Zjednoczonemu Królestwu]*, 28 maja 1985 r.), § 57 [Seria A nr 93]). Przy ustanawianiu takich regulacji Umawiające się Państwa korzystają z pewnego marginesu oceny. Chociaż ostateczna decyzja co do przestrzegania wymogów Konwencji spoczywa na Trybunale, nie jest jego zadaniem zastępowanie oceny władz krajowych jakąkolwiek inną oceną tego, co może być najlepszą polityką w tej dziedzinie. Niemniej jednak, zastosowane ograniczenia nie mogą ograniczać dostępu pozostawionego jednostce w taki sposób lub w takim stopniu, że sama istota prawa zostaje naruszona. Ponadto, ograniczenie nie będzie zgodne z art. 6 § 1, jeśli nie realizuje uzasadnionego celu i jeśli nie istnieje rozsądny związek proporcjonalności między zastosowanymi środkami a celem, który ma być osiągnięty (ibid.; zob. także, wśród wielu innych organów, *Cordova przeciwko Włochom* (nr 1), no. 40877/98 § 54, ECHR 2003-I, oraz rekapitulacja odpowiednich zasad w sprawie *Fayed przeciwko Zjednoczonemu Królestwu*, 21 września 1994, § 65, Seria A nr 294-B).

231. Co więcej, Konwencja ma gwarantować nie prawa, które są teoretyczne lub iluzoryczne, ale prawa, które są praktyczne i skuteczne. Dotyczy to w szczególności gwarancji zawartych w Artykule 6, z uwagi na poczesne miejsce, jakie w społeczeństwie demokratycznym zajmuje prawo do rzetelnego procesu sądowego wraz ze wszystkimi gwarancjami wynikającymi z tego artykułu (zob. *Książę Hans-Adam II z Liechtensteinu przeciwko Niemcom* [GC], no. 42527/98, § 45, ECHR 2001- VIII)."

70. Trybunał stwierdził ponadto, że nadmierne opóźnienia w rozpatrywaniu roszczenia mogą również uczynić prawo dostępu do sądu bezsensownym i iluzorycznym (zob. *Kristiansen i Tyvik As v. Norwegia*, nr 25498/08, § 57, 2 maja 2013 r.).
71. Przechodząc do okoliczności niniejszej sprawy, Trybunał zauważa, że skarżący rzeczywiście miał prawo do odwołania się od decyzji obniżających jego świadczenia socjalne i że jego odwołania, z pewnym opóźnieniem, zostały przekazane do właściwego sądu. Postępowanie przed Sądem Okręgowym zostało zawieszone na znaczny czas (zob. paragrafy 10 i 21 powyżej); skarżący zdołał jednak doprowadzić do jego wznowienia w następstwie złożenia przez niego wniosku w tym zakresie oraz złożenia przez niego odwołania w trybie incydentalnym od decyzji oddalającej przedmiotowy wniosek. W swoim odwołaniu wstępnym skarżący powołał się na argument, że zawieszenie postępowania stanowiło nieuzasadnione ograniczenie jego prawa dostępu do sądu (zob. paragraf 20 powyżej). Wyrok pierwszej instancji dotyczący meritum sprawy został wydany pięć miesięcy po wznowieniu postępowania, w dniu 7 maja 2021 roku, a wyrok drugiej instancji nastąpił we wrześniu 2021 roku. Wyroki zostały wykonane; w dniu 8 października 2021 r. wydano decyzję o ponownym przeliczeniu emerytury skarżącego. Otrzymał on również rekompensatę za cały okres, w którym otrzymywał obniżoną emeryturę (zob. paragraf 25 powyżej). Trybunał stwierdził już, że postępowanie w sprawie skarżącego było długotrwałe, w szczególności biorąc pod uwagę to, co wchodziło w grę dla niego (zob. paragraf 48 powyżej). Jednakże Trybunał nie uważa, że długość postępowania była nadmierna do tego stopnia, aby pozbawić skarżącego samej istoty jego prawa (porównaj i skonstrastuj *Kristiansen i Tyvik As*, cyt. powyżej, § 57).
72. Wynika z tego, że skarga na podstawie art. 6 § 1 Konwencji dotycząca prawa skarżącego do dostępu do sądu jest oczywiście nieuzasadniona w rozumieniu art. 35 § 3 i musi zostać odrzucona zgodnie z art. 35 § 4 Konwencji.

IV. IV. ZASTOSOWANIE ARTYKUŁU 41 KONWENCJI

73. Artykuł 41 Konwencji stanowi:

"Jeżeli Trybunał stwierdzi, że nastąpiło naruszenie Konwencji lub jej Protokołów, i jeżeli prawo wewnętrzne danej Wysokiej Umawiającej się

Strony pozwala na dokonanie jedynie częściowego zadośćuczynienia, Trybunał, w razie potrzeby, przyzna słuszne zadośćuczynienie stronie poszkodowanej."

A. Szkoda

74. Skarżący domagał się 100.000 euro (EUR) z tytułu szkody niemajątkowej oraz 7.805,44 euro z tytułu szkody majątkowej.
75. Rząd uznał te roszczenia za wygórowane i niewykazane.
76. Trybunał nie dostrzega żadnego związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonym naruszeniem a zarzucaną szkodą majątkową; dlatego też oddała to roszczenie. Przyznaje jednak skarżącemu 2.100 euro z tytułu szkody niemajątkowej, powiększonej o ewentualny podatek.

B. Koszty i wydatki

77. Skarżący domagał się również 763,05 euro z tytułu kosztów i wydatków poniesionych przed sądami krajowymi oraz kosztów poniesionych przed Trybunałem.
78. Rząd uznał to roszczenie za nadmierne i niewykazane.
79. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, skarżący jest uprawniony do zwrotu kosztów i wydatków jedynie w zakresie, w jakim wykazano, że zostały one rzeczywiście i koniecznie poniesione oraz są uzasadnione co do wysokości. W niniejszej sprawie, uwzględniając dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu oraz powyższe kryteria, Trybunał uważa za zasadne przyznanie pełnej żądanej kwoty obejmującej koszty ze wszystkich tytułów, powiększonej o podatek, który może obciążać skarżącego.

Z TYCH WZGLĘDÓW TRYBUNAŁ, JEDNOMYŚLNIE

1. *Uznaje* zarzuty dotyczące nadmiernej długości postępowania i braku skutecznego środka odwoławczego za dopuszczalne, a pozostałą część skargi za niedopuszczalną; *Orzeka*, że doszło do naruszenia art. 6 § 1 Konwencji ze względu na nadmierną długość postępowania;
2. *Orzeka*, że nastąpiło naruszenie Artykuł 13 Konwencji;
3. *Orzeka*,
 - a) że Państwo pozwane ma zapłacić powodowi, w ciągu trzech miesięcy od

dnia, w którym wyrok stanie się ostateczny zgodnie z artykułem 44 § 2 Konwencji, następujące kwoty, które zostaną przeliczone na walutę Państwa pozwanego po kursie obowiązującym w dniu, kiedy wyrok stanie się ostateczny:

- i. 2.100 EUR (dwa tysiące sto euro), plus ewentualny podatek, w odniesieniu do szkody niemajątkowej;
 - ii. 763,05 EUR (siedemset sześćdziesiąt trzy euro i pięć centów), plus ewentualny podatek obciążający skarżącego, tytułem kosztów i wydatków;
- b) że od upływu wyżej wymienionych trzech miesięcy do momentu rozliczenia od powyższych kwot należne są odsetki proste w wysokości równej stopie oprocentowania kredytu marginalnego Europejskiego Banku Centralnego obowiązującej w tym okresie powiększonej o trzy punkty procentowe;
4. *Oddala w pozostałej części roszczenia skarżącego o słuszne zadośćuczynienie.*

Sporządzono w języku angielskim i notyfikowano na piśmie w dniu 21 lipca 2022 roku, zgodnie z Regulą 77 §§ 2 i 3 Regulaminu Trybunału.

Liv Tigerstedt
Zastępca sekretarza

Marko Bosnjak
Przewodniczący

UWAGA!

Więcej o tej sprawie w Infotece nr 60 zamieszczonej na kolejnych stronach Biuletynu Informacyjnego.

REALIZACJA UCHWAŁY ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH W SPRAWIE JÓZEFA KORDALSKIEGO

Zarząd Główny SEiRP na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2022 r., działając na podstawie § 17 ust. 6 pkt 25 Statutu Stowarzyszenia, zatwierdził decyzję Nr 9/VIII/2022 Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku w sprawie pokrycia kosztów kasacji i postępowania kasacyjnego w sprawie Pana Józefa Kordalskiego.

Uchwała Nr 8/VIII/ ZG/2022

**Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych
z dnia 7 lipca 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia decyzji Nr 9/VIII/2022 Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku w sprawie pokrycia kosztów sporządzenia kasacji i udziału w postępowaniu kasacyjnym w sprawie Józefa Kordalskiego

**Decyzja Nr 9/VIII/2022
Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku**

w sprawie pokrycia kosztów sporządzenia kasacji i udziału w postępowaniu kasacyjnym w sprawie Józefa Kordalskiego

Reprezentowania p. Józefa Kordalskiego w postępowaniu kasacyjnym podjął się Mecenasek Mariusz Paplaczek z Adwokackiej Spółki Partnerskiej Wiza-Paplaczek z Poznania – serdecznie dziękujemy. Kontakt: <http://wizapaplaczek.pl/kontakt/>

EKWIWALENT ZA NIEWYKORZYSTANY URLOP WYPOCZYNKOWY. STANOWISKO SEJMU Z 9 CZERWCA 2022 ROKU

Sejm przedstawił swoje stanowisko w sprawie wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy w związku z uznaniem przepisu określającego jego wysokość za niekonstytucyjny.

Sejm odniósł się do pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 21 stycznia 2021 roku, czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji RP.

W konkluzji swego stanowiska Sejm stwierdził: „Mając powyższe na uwadze, interpretacja zaskarżonych przepisów, a w szczególności zastosowanie wskaźnika 1/21, leży w gestii sądów, w których dyspozycji pozostają takie instrumenty, jak wykładnia w zgodzie z Konstytucją lub odmowa stosowania niekonstytucyjnej normy prawnej przywróconej przez ustawodawcę po wydaniu wyroku TK (tzw. wtórna niekonstytucyjność). W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do uznania, aby od oceny przez TK konstytucyjności kwestionowanych przepisów zależało rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem pytającym. W konsekwencji postawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku pytanie prawne nie spełnia przesłanki funkcjonalnej w ujęciu art. 193 Konstytucji. W tym stanie, Sejm wnosi o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 2373)”.

Ze względu na znaczenie tej sprawy dla kilkudziesięciu tysięcy uprawnionych do otrzymania wyrównania ekwiwalentu stanowisko Sejmu publikujemy w całości:

Link:

https://ipo.trybunal.gov.pl/ipo/dok?dok=15ec4aad-7710-46af-9a7c-cf754fa5153c%2FP_7_21_sjm_2022_06_09_ADO.pdf

 SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Sygn. akt P 7/21 BAS-WAK-842/21	Warszawa, 9 czerwca 2022 r. TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCELARIA wpl. data 09. 06. 2022 Nr wg EKD 1601
Trybunał Konstytucyjny	
Na podstawie art. 69 ust. 2 w związku z art. 42 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), w imieniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej przedkładam wyjaśnienia w sprawie pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt P 7/21), jednocześnie wnosząc o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.	

Uzasadnienie

I. Przedmiot zaskarżenia

1. W dniu 24 lutego 2021 r. do Kancelarii Sejmu wpłynęło zawiadomienie Prezes Trybunału Konstytucyjnego o wszczęciu postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt P 7/21).

Przedmiotem kontroli jest art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610; dalej: u.sz.r.) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 ze zm.; dalej: ustawa o Policji lub u.o.p.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r.

Kwestionowany art. 9 u.sz.r. stanowi: „Przepis art. 115a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy policjantowi zwolnionemu ze służby od dnia 6 listopada 2018 r. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 określa się proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r.”

2. Zaskarżony przepis miał, jak wskazuje projektodawca, wykonać wyrok TK z 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15, który został opublikowany 6 listopada 2018 r. w Dzienniku Ustaw (zob. *Rządowy projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej*, druk sejmowy nr 432/IX kad.). Wyrokiem tym Trybunał orzekł, że art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 ze zm.) w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, jest niezgodny z art. 66 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji. Tezy tego wyroku można ująć następująco.

Ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy jest „zastępczą formą” wykorzystania urlopu w sytuacji zwolnienia ze służby. Wystąpienie ze służby powoduje prawną i faktyczną niemożliwość realizacji tych świadczeń w naturze. Po wystąpieniu ze służby uprawnienie realizowane w naturze przekształca się w świadczenie pieniężne. Ponadto wysokość ekwiwalentu jako świadczenia pieniężnego i zastępczego powinna być ustalana – jeśli ma rekompensować utratę prawa do urlopu – według dni roboczych i na analogicznych zasadach, jak wartość wynagrodzenia urlopowego: „Taki sposób obliczania wartości jednego dnia urlopu wynika z faktu, że urlop wypoczynkowy liczony jest wyłącznie w dniach roboczych. Interpretację taką wspiera także treść art. 121 ust. 1 ustawy o Policji, który ustala wysokość uposażenia przysługującego policjantowi w razie wykorzystania urlopu” (wyrok TK z 6 listopada 2018 r., sygn. akt K 7/15). Innymi słowy, ekwiwalent, będący pieniężnym substytutem urlopu, powinien więc odpowiadać wartości właściwego świadczenia w naturze. TK wyraził w swoich konkluzjach pogląd, że wskaźnik 1/30 części miesięcznego uposażenia policjanta zaniża wysokość świadczenia pieniężnego, co prowadzi do naruszenia „istoty” corocznego płatnego urlopu, który podlega ochronie prawnej na podstawie art. 66 ust. 2 Konstytucji.

II. Stan faktyczny i zarzuty sądu pytającego

1. Stan faktyczny sprawy kształtuje się następująco. Wnioskodawca (dalej: skarżący, Policjant), który w 2014 r. wystąpił ze służby w Policji, złożył grudnia 2018 r. do Komendanta Powiatowego Policji w S (dalej: organ I instancji) wniosek

o wypłatę wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji. Wraz z opuszczeniem służby otrzymał on ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop ustalony według wskaźnika 1/30. Po ogłoszeniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 30 października 2018 r. (sygn. akt K 7/15) w Dzienniku Ustaw, skarżący zażądał od właściwych organów Policji przeliczenia i wyrównania wysokości spomego ekwiwalentu z uwzględnieniem wskaźnika wynoszącego 1/21 części uposażenia.

Organ I instancji, decyzją z października 2020 r., odmówił wypłaty ekwiwalentu, wskazując jako podstawę prawną art. 9 ust. 1 u.s.z.r. W uzasadnieniu zaś stwierdził, że wypłacony skarżącemu ekwiwalent za urlop został naliczony prawidłowo, a więc w oparciu o obowiązujące w tym czasie przepisy. Dodał, że wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany urlop jest czynnością materialno-techniczną i nie jest prowadzone w tej kwestii postępowanie administracyjne.

Od decyzji w przedmiocie odmowy wyrównania ekwiwalentu, Policjant wniósł odwołanie do Komendanta Wojewódzkiego Policji w B (dalej: organ II instancji), który utrzymał w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji (decyzja z listopada 2020 r.,). „Podkreślił, że organy administracji publicznej mogą działać wyłącznie w obrębie obowiązujących przepisów prawa, a w dacie orzekania przez organ pierwszej instancji obowiązywał przepis art. 9 ust. 1 specustawy. Treść tego przepisu nie daje podstawy do weryfikowania wysokości ekwiwalentu za urlop wypłaconego funkcjonariuszowi Policji zwolnionemu ze służby przed 6 listopada 2018 r. tj. przed datą wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. K 7/15" (pytanie prawne, s. 2). Od decyzji wydanej przez organ II instancji, skarżący wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który powziął następujące wątpliwości konstytucyjne.

2. Zdaniem sądu pytającego, zaskarżony przepis jest niezgodny z art. 2 (zasada zaufania obywatela do państwa i prawa), art. 8 ust. 1 (zasada nadrzędności Konstytucji), art. 32 ust. 1 (zasada równości), art. 190 ust. 1, 3 i 4 (skutki wyroków TK stwierdzające niekonstytucyjność przepisów) Konstytucji.

3. Sąd pytający wskazuje wątpliwości co do zgodności zaskarżonego przepisu z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji, ponieważ niweczy on skutki negatywnego wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. akt

K 7/15 wobec aktów stosowania prawa wydanych na podstawie normy prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją. Zaskarżona regulacja nakazuje stosowanie niekonstytucyjnej normy do stanów prawnych powstałych przed dniem ogłoszenia wyroku TK w Dzienniku Ustaw. W tym układzie odniesienia art. 9 ust. 1 u.sz.r. wyłącza stosowanie nowego wskaźnika 1/21 do obliczania ekwiwalentu za urlop za okres do 6 listopada 2018 r. Taki stan rzeczy, jak podnosi sąd pytający, narusza zasadę konstytucyjną, która otwiera drogę do ponownego rozstrzygnięcia sprawy w nowym stanie prawnym ukształtowanym tzw. negatywnym orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego (art. 190 ust. 4 Konstytucji). W rezultacie zaskarżony art. 9 ust. 1 u.sz.r. wyklucza możliwość dochodzenia wyrównania wysokości wypłaconego – na podstawie niekonstytucyjnej normy – ekwiwalentu. „Wnioski o wyrównanie ekwiwalentu za urlop złożone od 6 listopada 2018 r. przez policjantów zwolnionych ze służby przed tą datą przewidziano w tej regulacji do załatwienia przy zastosowaniu niekonstytucyjnego brzmienia art. 115a u.P. Tymczasem właśnie taki wniosek, a nie proces odszkodowawczy za szkodę wyrządzoną przez wydanie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją RP, jest dostępnym środkiem prawnym uzyskania ponownego rozstrzygnięcia sprawy na podstawie normy zgodnej z Konstytucją RP. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w sprawie sygn. P 13/18 (wyrok z 11 grudnia 2019 r.), można żądać odszkodowania «gdy okaże się, że nie istnieją inne przewidziane prawem środki służące sanacji konstytucyjności». Środków takich należy poszukiwać ma tle obowiązujących rozwiązań prawnych, w tym na podstawie przepisów konstytucyjnych. Zdaniem sądu, ich funkcję pełnić mogą wszelkie instrumenty proceduralne, którymi dysponują strony, organy oraz sądy, a których wykorzystanie umożliwi przywrócenie stanu konstytucyjności (por. np. wyrok TK w sprawie P 20/16 oraz wyrok NSA w sprawie II FSK 474/18)” (pytanie prawne, s. 12).

Przepis art. 9 ust. 1 u.sz.r. w istocie nakazuje stosowanie niekonstytucyjnej normy prawnej do stanów prawnych ukształtowanych do dnia ogłoszenia wyroku TK, choć utraciła ona moc w drodze derogacji trybunalskiej. Z kolei tzw. derogacja trybunalska oznacza trwale usunięcie normy prawnej z obrotu prawnego. Ustawodawca uwzględnił skutki wyroku TK, dokonując zmiany art. 115a u.o.p., który wprowadził nowy wskaźnik 1/21. Jednocześnie ograniczył skutki obowiązywania nowego prawa tylko do sytuacji prawnych, mających miejsce po ogłoszeniu wyroku TK. Sąd pytający podnosi, że „[...] skoro wyroki Trybunału Konstytucyjnego wiążą

wszystkie organy władzy publicznej, a tzw. wyroki negatywne (stwierdzające niekonstytucyjność) wykluczają stosowanie niekonstytucyjnej normy do stanów faktycznych sprzed ich opublikowania, nadto niedopuszczalne jest wprowadzenie ograniczenia skutków art. 190 ust. 4 Konstytucji RP (podmiotowego prawa do ponownego rozstrzygnięcia sprawy w stanie prawnym na nowo ukształtowanym przez Trybunał Konstytucyjny) w ustawie zwykłej, to oceny wymaga czy przepis art. 9 ust. 1 specustawy nie narusza tych wszystkich reguł" (pytanie prawne, s. 13). W rezultacie przepis ten, zdaniem sądu, jest niezgodny z art. 190 ust. 1-2 i ust. 4 w związku z art. 8 ust. 1 Konstytucji.

Ponadto, sąd pytający podnosi, że zakwestionowana regulacja jest niezgodna z art. 2 Konstytucji i wywodzoną z niej zasadą zaufania obywatela do państwa i prawa. Od dnia wydania wyroku (2018 r.) do dnia wejścia w życie zaskarżonego przepisu (2020 r.) wnioski o wypłatę wyrównania za wypłacony ekwiwalent albo były realizowane przez właściwe organy Policji, które wykonywały orzeczenia sądów administracyjnych uchylające odmowne decyzje, albo organy nie podejmowały żadnych aktów, co stanowiło podstawę skarg na bezczynność, również uwzględnianych przez sądy administracyjne. Z kolei sądy administracyjne wskazywały na konieczność restytucji stanu zgodnego z Konstytucyjną, odwołując się do art. 190 Konstytucji. **Ten stan prawny uległ zmianie po wejściu w życie art. 9 ust. 1 u.s.z.r. Tym samym ustawodawca wprowadził do obrotu normy prawne, które podważają zaufanie do państwa i prawa.** Po wyroku TK funkcjonariusze mogli oczekiwać, wypłaty (wyrównania) ekwiwalentu wyliczonego według przelicznika 1/21. „Przekonanie to miało swoje uzasadnienie w art. 190 ust. 4 Konstytucji RP [...]. Skoro bowiem w odniesieniu do orzeczeń sądów i decyzji administracyjnych działają klasyczne procedury wznowieniowe, to również w innych przypadkach, gdy nie pojawia się problem ochrony trwałości rozstrzygnięć organów państwa, działania «wznowieniowe» także powinny być dopuszczone”. W dalszej kolejności sąd pytający zauważa, że „odkodowany przez sądy administracyjne w wyżej omówiony sposób stan prawny po wyroku Trybunału w sprawie K 7/15 ugruntował w zainteresowanych stronach przekonanie o możliwości uzyskania wyrównania ekwiwalentu zgodnie z zasadami konstytucyjnymi, co współtworzyło ich przekonanie o możliwości realizacji swych praw wedle reguł wynikających z art. 190 ust. 4 Konstytucji RP, a więc w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa (art. 2 Konstytucji RP). Stała, powtarzalna i powszechna praktyka sądowa nadała więc zgodnej z Konstytucją RP

regule wyliczania ekwiwalentu za urlop zakres intertemporalny uwzględniający skutki pożądane z punktu widzenia art. 190 ust. 4 Konstytucji, utrwalając – słuszne przekonanie stron – o prawie do wyrównania ekwiwalentu także na podstawie wniosku złożonego po opublikowaniu wyroku Trybunału. W tych okolicznościach treść art. 9 ust. 1 specustawy «zaskoczyła» uczestników obrotu prawnego, których sytuacji prawnej dotyczył wyrok Trybunału w sprawie K 7/15, a którzy przed 6 listopada 2018 r. nie złożyli wniosków o wyrównanie ekwiwalentu pieniężnego, a uczynili to później [...]» (pytanie prawne, s. 17).

Ostatni z zarzutów związany jest z naruszeniem art. 32 ust. 1 Konstytucji. Sąd pytający wskazuje, że zaskarżony przepis różnicuje podmioty uprawnione do wypłaty ekwiwalentu ze względu na datę wszczęcia postępowania, tj. właśnie ww. datę stanowiącą dzień opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 7/15. Sąd pytający wskazuje, że „wspólną istotną cechą policjantów uprawnionych do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wyliczonego według przelicznika 1/21 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym – jest ziszczenie się przesłanek materialnoprawnych do uzyskania prawa do takiego ekwiwalentu i jego wyrównania) na podstawie art. 114 ust. 1 pkt 2 u.P. w związku ze zwolnieniem ze służby w okresie 19 października 2001 r. (data wejścia w życie przepisu art. 115a u.P. zakwestionowanej przez Trybunał) do 6 listopada 2018 r. w sytuacji niewykorzystania urlopu «w naturze». Nie powinno mieć znaczenia, czy sprawa o wyrównanie ekwiwalentu została wszczęta przed 6 listopada 2018 r. czy też po tej dacie. Natomiast niewątpliwie wszczęcie sprawy po 6 listopada 2018 r. powinno gwarantować ponowne jej rozpoznanie w oparciu o stan prawny zgodny z Konstytucją RP (czemu dawały wyraz sądy administracyjne w wyżej wskazanych wyrokach ze skarg na bezczynność). Dlatego wprowadzenie wskazanej cezury czasowej dla możliwości zastosowania stanu prawnego zgodnego z Konstytucją RP nie jest oparte o relewantność uzasadniającą zróżnicowanie, a dodatkowo narusza wartość konstytucyjną w postaci prawa do «wzruszalności» uregulowanego w art. 190 ust. 4 Konstytucji RP» (pytanie prawne, s. 19-20).

III. Analiza formalna

1. W myśl art. 193 Konstytucji każdy sąd może przedstawić Trybunałowi Konstytucyjemu pytanie prawne co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą, jeżeli od odpowiedzi na to pytanie zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem.

Pytanie prawne, aby mogło skutecznie zainicjować kontrolę konkretną, musi spełniać łącznie trzy przesłanki. Przesłanka pierwsza, podmiotowa, oznacza, że z pytaniem prawnym może wystąpić jedynie sąd, rozumiany jako państwowy organ władzy sądowniczej. Przesłanka druga, przedmiotowa, polega na tym, iż podstawą pytania prawnego może być tylko zarzut niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją lub z innym aktem hierarchicznie wyższym, przy czym zastrzeżenia co do konstytucyjności tego aktu muszą być tak istotne, że zachodzi potrzeba ich wyjaśnienia przez Trybunał Konstytucyjny. Przesłanka trzecia, funkcjonalna, pozwala na wystąpienie z pytaniem prawnym tylko wtedy, gdy od odpowiedzi na nie zależy rozstrzygnięcie w konkretnej sprawie sądowej (zob. np. wyrok TK z 2 grudnia 2008 r., sygn. akt P 48/07). Trybunał Konstytucyjny, przyjmując pytanie prawne do rozpoznania, bada, czy jego wypowiedź dotycząca konstytucyjności przepisu będzie miała wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. W związku z tym, musi istnieć zależność między odpowiedzią na pytanie a rozstrzygnięciem sprawy toczącej się przed sądem pytającym (zob. postanowienia TK z: 29 marca 2000 r., sygn. akt P 13/99; 12 kwietnia 2000 r., sygn. akt P 14/99; 10 października 2000 r., sygn. akt P 10/00; 27 kwietnia 2004 r., sygn. akt P 16/03; 4 października 2010 r., sygn. akt P 12/08 oraz powoływana tam literatura przedmiotu).

2. Z tą ostatnią przesłanką Sejm wiąże swoje **wątpliwości formalnoprawne, które uniemożliwiają rozpatrzenie pytania prawnego przez TK**. Sejm zwraca uwagę, że podniesione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku wątpliwości konstytucyjne są rozstrzygane przez inne sądy administracyjne w Polsce w drodze prokonstytucyjnej wykładni zaskarżonych przepisów. Przedmiotem kontroli sądów administracyjnych są decyzje organów Policji, które odmawiają wypłaty wyrównania ekwiwalentu. Podstawę prawną tych decyzji stanowi zaskarżony art. 9 ust. 1 u.s.z.r. Wojewódzkie sądy administracyjne przyjmują, że nie istnieją prawne przesłanki ograniczające uzyskanie przez skarżących pełnego, odpowiadającego wymogom

konstytucyjnym i ustawowym, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop. Swoje stanowisko uzasadniają w następujący sposób.

2.1. Bezpośrednim skutkiem wyroku TK wydanego w sprawie o sygn. akt K 7/15 jest utrata mocy obowiązującej normy prawnej, której źródłem był art. 115a u.o.p. Wyrok TK dotyczył wąskiego zakresu normy prawnej zakodowanej w tym przepisie, bowiem sąd konstytucyjny stwierdził niekonstytucyjność wyłącznie ułamka „1/30”. Ustawodawca ustalił za pomocą ułamka zwykłego wysokość współczynnika przeliczenia spornego świadczenia. Ponadto TK przyjął, o czym już była mowa, że ekwiwalent jest „zastępczą formą” prawa do urlopu w sytuacji zwolnienia ze służby, która powoduje prawną i faktyczną niemożliwość realizacji tego uprawnienia w naturze. Uprawnienie do ekwiwalentu wynika z ustawy o Policji, a jego realizacja następuje w drodze czynności materialno-technicznej, tj. poprzez wypłatę ekwiwalentu, natomiast odmowa jego wypłacenia przybiera postać decyzji administracyjnej (zob. wyrok NSA z 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt I OSK 542/13). „Prawo do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego nabywane jest wyłącznie w sytuacji zwolnienia ze służby. Ze względu na funkcję art. 66 ust. 2 Konstytucji (gwarancja prawa do wypoczynku) i jego związek z ochroną zdrowia i życia pracownika, podstawową formą urzeczywistnienia przedmiotowego uprawnienia jest faktyczne wykorzystanie urlopu. Organizacja służby w Policji powinna zatem umożliwiać skorzystanie z niego tak, aby zrealizowany był podstawowy cel prawa do wypoczynku, tj. regeneracja sił funkcjonariuszy potrzebna do dalszego wykonywania służby. Jednakże na skutek okoliczności niezależnych od funkcjonariusza może niekiedy dojść do sytuacji, że nie zdołał on faktycznie wykorzystać urlopu przed ustaniem stosunku pracy. Wówczas jedyną formą rekompensaty corocznego płatnego urlopu jest przewidziany przez ustawodawcę ekwiwalent pieniężny. Świadczeniem ekwiwalentnym za przepracowany dzień urlopu jest wynagrodzenie za jeden dzień roboczy. Taki sposób obliczania wartości jednego dnia urlopu wynika z faktu, że urlop wypoczynkowy liczony jest wyłącznie w dniach roboczych. Interpretację taką wspiera także treść art. 121 ust. 1 ustawy o Policji, który ustala wysokość uposażenia przysługującego policjantowi w razie wykorzystania urlopu. Ekwiwalent będący substytutem urlopu powinien więc odpowiadać wartości tego świadczenia w naturze” (wyrok TK z 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15). Opierając się na sentencji wyroku TK i jego uzasadnieniu, składy

orzekające sądów administracyjnych przyjmują, że TK nie zakwestionował zasad ustalania prawa do ekwiwalentu i jego wypłaty, ale jedynie wysokość współczynnika określonego w postaci ułamka zwykłego.

Do zasad obowiązujących do dnia wydania wyroku TK odwołuje się natomiast zaskarżony art. 9 ust. 1 u.sz.r. i nakazuje ich stosowanie do wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed 6 listopada 2018 r. („ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r. a nie w wysokości wynikającej z przepisów ww. ustawy” – zob. np. wyroki WSA w Krakowie z: 7 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 18/21; 14 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 408/21). Odwołanie się przez ustawodawcę do zasad, a więc norm z natury swej rzeczy ogólnych, nie może być utożsamiane z normą o charakterze technicznym wyrażającą się ułamkiem zwykłym „1/30”. Sąd konstytucyjny nie stwierdził, co należy jeszcze raz podkreślić, niekonstytucyjności prawa do ekwiwalentu (istoty), ani sposobu jego wyliczenia opartego na wynagrodzeniu. Orzekł jedynie, że wysokość wskaźnika nie spełnia standardów konstytucyjnych. Innymi słowy, mający postać ułamka zwykłego wskaźnik nie może być utożsamiany z zasadami dotyczącymi wypłaty ekwiwalentu. Powyższe znaczenie zaskarżonego przepisu, ustalone w orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych, pozwala przyjąć, iż: po pierwsze, w sprawach zawisłych przed sądami administracyjnymi nie doszło do tzw. „wtórnej niekonstytucyjności”, a więc ustawodawca nie przywrócił obowiązującej mocy niekonstytucyjnej normy prawnej, czyli nie postąpił „wbrew wyrokowi TK z dnia 30 października 2018 r. i nie nakazał stosowania do obliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop z okresu przed 6 listopada 2018 r. (czyli sprzed daty publikacji orzeczenia TK) uregulowań, które utraciły moc w wyniku ww. wyroku” (wyroki WSA w Krakowie z: 7 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 18/21; 14 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 408/21; por. wyroki WSA w Łodzi z: 13 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Łd 67/21; 2 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Łd 104/21). Po drugie, decyzje w sprawie odmowy wypłaty wyrównania ekwiwalentu naruszają art. 115a ustawy o Policji w związku z art. 9 ust. 1 u.sz.r. poprzez błędną wykładnię normy zrekonstruowanej w oparciu o te przepisy. W szczególności art. 9 ust. 1 u.sz.r. nie stanowi przeszkody do zastosowania w stanie faktycznym sprawy art. 115a ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do wyrównania ekwiwalentu. A ponadto nie ma podstaw, aby na podstawie art. 9 ust. 1 u.sz.r. odmawiać prawa do wyrównania ekwiwalentu

pieniężnego za niewykorzystany urlop (zamiast wielu zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z 25 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 104/21).

Powyższe rozumienie zaskarżonych przepisów eliminuje problem „wtórej niekonstytucyjności”. Tzw. „wtórna niekonstytucyjność” polega na powtórzeniu przez ustawodawcę norm prawnych, których domniemanie konstytucyjności zostało uchylone przez TK. W tym stanie rzeczy obowiązkiem sądu jest poszukiwanie takiego znaczenia przepisów, które będzie zgodne z Konstytucją. W rezultacie należy przyjąć, że odesłanie zawarte w konstrukcji zaskarżonych przepisów nakazuje stosować zasady rządzące wypłatą ekwiwalentu i nie nakazuje stosować wadliwego konstytucyjnie współczynnika 1/30, który przestał obowiązywać *erga omnes* i utracił moc prawną po wyroku TK. Taką właśnie treść normy prawnej ustaliły sądy na podstawie zaskarżonego przepisu.

W tym układzie odniesienia, istota sporów w sprawach zawisłych przez sądami administracyjnymi polega więc na ustaleniu, czy przy „braku ustawowego zastąpienia «niekonstytucyjnego» ułamka 1/30 innym ułamkiem, można wyliczyć należną, kwotę ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop” (wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z: 16 lutego 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 1247/20; 20 maja 2021 r., sygn. III SA/Kr 95/21; 17 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 35/21). Sądy administracyjne stoją na stanowisku, że wykładnia prokonstytucyjna nakazuje ustalenie wysokości ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. na zasadach wynikających z przepisów ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r., ale w sposób uwzględniający rozstrzygnięcie TK z 30 października 2018 r. (sygn. akt K 7/15). Skoro wskaźnik 1/30 utracił moc obowiązującą na mocy derogacji trybunałskiej, to należy zastosować wskaźnik uwzględniający dni robocze, tj. „należy pomnożyć przez wysokość wynagrodzenia przysługującego mu za 1 dzień roboczy na dzień zwolnienia ze służby. Inaczej mówiąc, należy ilość należnego i niewykorzystanego urlopu pomnożyć przez wycenę ostatniego jednego przysługującego dnia roboczego” (zamiast wielu zob. wyrok WSA w Krakowie z 16 czerwca 2021 r., sygn. akt III SA/Kr 35/21; por. wyrok NSA z 23 lutego 2021 r., sygn. akt III OSK 2659/21).

2.2. Inne składy orzekające nie stosują prokonstytucyjnej wykładni zaskarżonych przepisów, a problem ujmują w kategorii „wtórnej niekonstytucyjności” (np. wyrok WSA w Opolu z 22 czerwca 2021 r., sygn. akt II SA/Op 192/21). Powołują się one na utrwalony w doktrynie prawa i w orzecznictwie sądowym pogląd, w myśl którego derogacja trybunalska prowadzi do bezwzględnego usunięcia normy prawnej z obrotu prawnego. „Stwierdzenie niekonstytucyjności powoduje, że nikt, a w szczególności żaden organ władzy publicznej nie może w kwestii rozstrzygniętej przez Trybunał Konstytucyjny zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w orzeczeniu sądu konstytucyjnego (uchwała siedmiu sędziów NSA z dnia 7 grudnia 2009 r., sygn. akt I OPS 9/09, ONSAWSA z 2010 r., Nr 2, poz. 16, wyrok SN z dnia 22 sierpnia 2018 r., sygn. akt III PK 71/17, Lex nr 2539181)” (B. Naleziński, [w:] P. Tuleja (red.), P. Czarny, M. Florczak-Wątor, P. Radziejewicz, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, System Informacji Prawnej Lex, tezy do art. 190 Konstytucji RP, stan prawny na dzień 20 września 2019 r.*). Obowiązek uwzględniania skutków orzeczeń Trybunału stwierdzających niezgodność aktu normatywnego z Konstytucją dotyczy również organów władzy ustawodawczej wprowadzających nową regulację materii, w której wypowiedział się już Trybunał. Uchwalenie nowego przepisu o tożsamym zakresie treściowym, jak regulacja zakwestionowana prowadzi do zjawiska tzw. wtórnej niekonstytucyjności (vide R. Hauser, J. Trzeciński, *Prawotwórcze znaczenie orzeczeń TK w orzecznictwie NSA*, Warszawa 2008, s. 108-109). W piśmiennictwie i orzecznictwie przyjmuje się, że oczywistość niezgodności przepisu z Konstytucją RP oraz z uprzednią wypowiedzią Trybunału Konstytucyjnego stanowią wystarczające przesłanki do odmowy przez sąd zastosowania przepisów ustawy. W tak bowiem oczywistych sytuacjach trudno oczekiwać, by sądy uruchomiły procedurę kolejnych pytań prawnych (R. Hauser, A. Kabat, *Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 lutego 2002 r. sygn. akt I SA/Po 461/01*, OSP 2003/2 s. 73-75; M. Wiącek, *Pytania prawne do Trybunału Konstytucyjnego*, Warszawa 2011, s. 269; orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego, tj. uchwała z dnia 16 października 2006 r. sygn. akt I FPS 2/06, oraz wyroki z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt I OSK 1447/09 i z dnia 24 września 2008 r. sygn. akt I OSK 1369/07, z dnia 6 czerwca 2018 r., sygn. akt II FSK 1454/16 oraz z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt I FSK 1523/17)” (zamiast wielu wyrok WSA w Łodzi z 20 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Łd 96/21; por. wyrok NSA z 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II FSK 271/17).

W tym stanie rzeczy, wojewódzkie sądy administracyjne odmawiają wnoszenia pytań prawnych do TK, bowiem norma prawna, którą TK uznał za niezgodną z Konstytucją, nie może stanowić podstawy sądowego rozstrzygnięcia. I tak np. skład orzekający WSA w Ł. wypowiedział się w następujący sposób nad zasadnością pytania prawnego: „Sądowi rozpoznającemu niniejszą sprawę z urzędu wiadomym jest, że postanowieniem z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt WSA w Białymstoku przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu następujące pytanie prawne: «czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r., poz. 360 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji RP». W ocenie Sądu odpowiedź na tak postawione pytanie nie jest konieczna do rozstrzygnięcia skargi, albowiem w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2018 r. sygn. K 7/15 sąd administracyjny może samodzielnie rozstrzygnąć sprawę. Z tego względu Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku organu o zawieszenie postępowania sądoadministracyjnego do czasu udzielenia odpowiedzi przez TK, bądź wystąpienia z tożsamym pytaniem prawnym” (tak wyrok WSA w Łodzi z 23 marca 2021 r., sygn. akt III SA/Łd 104/21). Z kolei skład orzekający WSA w Rzeszowie odmówił wniesienia pytania prawnego, uznając je za „[...] zbędne, albowiem w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego RP z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15 (Dz. U. z dnia 6 listopada 2018 r. poz. 2102), oraz przepisów art. 190 ust. 3 zd. 1 i ust. 4 Konstytucji RP sądy administracyjne mogą udzielić na nie samodzielnie odpowiedzi bez angażowania najwyższego organu władzy sądowniczej” (wyrok WSA w Rzeszowie z 23 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Rz 273/21). Odmowę wniesienia pytania prawnego do TK sąd administracyjny w Poznaniu uzasadnił w następujący sposób: „Sąd nie znalazł podstaw do przewidzianego w art. 125 § 1 pkt 1 p.p.s.a. fakultatywnego zawieszenia postępowania ze względu na skierowane do Trybunału Konstytucyjnego pytanie prawne przez WSA w Białymstoku postanowieniem z 21 stycznia 2021 r.

w sprawie o sygn. . Odnośnie braku podstaw do zawieszenia postępowania sądowoadministracyjnego odwołać się nadto należy do argumentacji zawartej w postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2021 r., sygn. III OZ 281/21, którą to argumentację w zakresie przywołanym poniżej orzekający w niniejszej sprawie Sąd podziela. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazano bowiem, iż cyt. «oczekiwanie na orzeczenie wydane przez Trybunał Konstytucyjny będzie w istocie złamaniem zasady szybkości postępowania określonej w art. 7 p.p.s.a [...]. W istocie zatem w obecnej sytuacji zawieszenie postępowania jest niecelowe, ponieważ faktycznie prowadzi do sytuacji, w której były funkcjonariusz będzie nie wiadomo jak długo czekał na orzeczenie TK, a następnie na orzeczenie sądu administracyjnego»" (wyrok WSA w Poznaniu z 25 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Po 401/21).

2.3. Reasumując, analiza orzeczeń wydanych przez Wojewódzkie Sądy Administracyjne prowadzi do następujących wniosków. Po pierwsze, wątpliwości konstytucyjne sądu pytającego mogą być rozstrzygnięte w drodze prokonstytucyjnej wykładni bez potrzeby uruchamiania pytania prawnego. Sądy stosują zaskarżone przepisy i nadają im treść zgodną z Konstytucją. Po drugie, składy orzekające przyjmują, że zaskarżone przepisy obarczone są wtórą niekonstytucyjnością. W świetle utrwalonego orzecznictwa NSA, wtórna niekonstytucyjność stanowi wystarczającą podstawę do odmowy stosowania normy prawnej przez sąd (uchwała NSA z 16 października 2006 r., sygn. akt I FPS 2/06; wyroki NSA z: 4 czerwca 2014 r., sygn. akt I FSK 532/14 i 19 czerwca 2015 r., sygn. akt I FSK 918/14). Po trzecie, niezależnie od przyjętej optyki w tej sprawie, wojewódzkie sądy administracyjne uchylają zaskarżone decyzje i nakazują przeliczenie wysokości ekwiwalentu według nowego wskaźnika, tj. 1/21.

3. Sejm pragnie zwrócić uwagę, że NSA nie wypowiedział się autorytatywnie w sprawie stosowania wskaźnika 1/21 do wypłaty ekwiwalentu w stanie prawnym ukształtowanym zaskarżoną u.sz.r.

Po pierwsze, w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie u.sz.r., NSA stanął na stanowisku, że mimo braku interwencji ustawodawcy, który powinien wykonać wyrok TK 7/15, istnieją w systemie normy prawne, pozwalające ustalić rzeczywistą „wartość” ekwiwalentu. W szeregu orzeczeń NSA przyjął, że brak

aktywności ustawodawcy po wyroku sądu konstytucyjnego nie zwalania organów i sądów od obowiązku interpretowania norm prawnych w sposób zgodny z Konstytucją (zob. wyrok NSA z 29 kwietnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3037/19). **Do obowiązków wszystkich organów władzy publicznej, w tym także do ustawodawcy należy wykonywanie wyroków TK** (por. wyrok NSA z 20 lutego 2019 r., sygn. akt II OSK 694/17). NSA stanął na stanowisku, że „[...] realizacja wyroku Trybunału z 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15 stała się obowiązkiem organów oraz sądów. Sytuacja prawna jednostki, która była adresatem niekonstytucyjnej regulacji, nie może być uzależniona od woli i sprawności parlamentu wykonującego orzeczenia TK. Brak reakcji parlamentu na taki wyrok nie oznacza, że stan niekonstytucyjności przestaje istnieć albo że uprawnia on organy władzy publicznej do bezczynności w zakresie ochrony praw podmiotowych jednostki [...]. **Bezczynność ustawodawcy na stwierdzoną niekonstytucyjność przepisu nie może prowadzić do pozbawienia jednostki jej prawa podmiotowego.** Sytuacja taka obliuguje wszystkie organy władzy publicznej do podjęcia działań, które zapewnią ochronę i realizację tych praw w zakresie możliwym ze względu na istniejące w konkretnej sprawie granice faktyczne i prawne” (wyrok NSA z 11 lutego 2021 r., sygn. akt III OSK 2843/21). Z powyższego wynika, iż NSA ocenił brak ułamka 1/21 w u.o.p. jako kwestię natury technicznej, która nie może stać na przeszkodzie wypłaty ekwiwalentu w wysokości zgodnej z Konstytucją (por. wyroki NSA z: 2 lipca 2020 r., sygn. akt I OSK 3258/19; 19 lipca 2020 r., sygn. akt I OSK 3155/19; 25 sierpnia 2020 r., sygn. akt I OSK 3394/19).

Po drugie, rozpatrując skargi kasacyjne organów Policji na wyroki sądów I instancji oparte na zaskarżonych przepisach, NSA wydaje postanowienia o zawieszeniu postępowania z powodu niniejszego pytania prawnego (sygn. akt P 7/21). NSA oczekuje na „Rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 21 stycznia 2021 r., dotyczącego zgodności art. 9 ust. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych (...) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy, wszczętych po 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed 6 listopada 2018 r., z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji RP” (zob. np. postanowienie NSA z 16 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 418/22). Wyrok sądu

konstytucyjnego, jak podnosi NSA, będzie miał niewątpliwie wpływ na rozstrzygnięcie spraw sądowoadministracyjnych, ponieważ przepis objęty pytaniem prawnym stanowi podstawą materialnoprawną decyzji o odmowie wyrównania policjantom ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop (*ibidem*, por. również postanowienia NSA z 13 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 5406/21 i 9 lutego 2022 r., sygn. akt III OSK 6076/21).

4. Przenosząc powyższe argumenty na grunt sprawy zawisłej przed TK nie można stwierdzić, iż w orzecznictwie NSA ukształtowała się jednolita linia, z której wynika, że zaskarżone przepisy nakazują stosowanie współczynnika 1/30 do stanów prawnych powstałych przed dniem ogłoszenia wyroku TK w sprawie o sygn. akt K 7/15. Na tej podstawie nie można więc uznać, że poddana kontroli TK norma prawna ma utrwalone znaczenie w orzecznictwie najwyższych organów sądowych. Z kolei analiza orzeczeń sądów I instancji prowadzi do wniosku, że składy orzekające uchylają decyzje, które odmawiają wyrównania wypłaconych ekwiwalentów według korzystnego współczynnika, nakazując przeliczenie ekwiwalentu. **Co więcej, wypowiedzi sądów administracyjnych wskazują, że nie istnieje potrzeba interwencji TK w niniejszej sprawie, ponieważ sądy są zdolne usunąć istniejące wątpliwości konstytucyjne za pomocą prokonstytucyjnej wykładni prawa** (np. wyrok WSA w Opolu z 22 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Op 86/21; wyrok WSA w Krakowie z 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt III SA/Kr 1775/21; wyrok WSA w Gliwicach z 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt III SA/GI 1305/21).

5. Mając powyższe na uwadze, interpretacja zaskarżonych przepisów, a w szczególności zastosowanie wskaźnika 1/21, leży w gestii sądów, w których dyspozycji pozostają takie instrumenty, jak wykładnia w zgodzie z Konstytucją lub odmowa stosowania niekonstytucyjnej normy prawnej przywróconej przez ustawodawcę po wydaniu wyroku TK (tzw. wtórna niekonstytucyjność). W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do uznania, aby od oceny przez TK konstytucyjności kwestionowanych przepisów zależało rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem pytającym. W konsekwencji postawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku pytanie prawne nie spełnia przesłanki funkcjonalnej w ujęciu art. 193 Konstytucji. **W tym stanie, Sejm wnosi o umorzenie postępowania**

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 2373).

MARSZAŁEK SEJMU

Elżbieta Witek

23.938 ZŁOTYCH NA POMOC HUMANITARNA DLA UKRAINY

W dniu 14 lipca 2022 roku wykonaliśmy uchwałę nr 15/VIII/ZG/2022 ZG SEiRP i przekazaliśmy wszystkie środki zebrane podczas elektronicznej zbiórki „pomoc dla Ukrainy” na konto Polskiej Akcji Humanitarnej.

Uchwała Nr 15/VIII/ ZG/2022

Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych z dnia 7 lipca 2022 r.

w sprawie zatwierdzenia decyzji Nr 8/VIII/2022 Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku w sprawie przekazania środków zebranych podczas zbiórki elektronicznej „pomoc dla Ukrainy”

Decyzja Nr 8/VIII/2022

Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku

w sprawie **przekazania środków zebranych podczas zbiórki elektronicznej „pomoc dla Ukrainy”**

§ 1

Prezydium Zarządu Głównego SEiRP na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2022 roku Postanawia rekomendować ZG SEiRP zakończenie zbiórki elektronicznej „pomoc dla Ukrainy” i zebrane środki w kwocie 23 938 złotych /dwadzieścia trzy tysiące dziewięćset trzydzieści osiem złotych/ przekazać na konto Polskiej Akcji Humanitarnej – „Pomoc dla Ukrainy”.

§ 2

Decyzja wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sekretarz ZG SEiRP

Piotr Styczyński

Prezes ZG SEiRP

Antoni Duda

Polska Akcja Humanitarna

SOS UKRAINA

W związku z wojną w Ukrainie apelujemy o pilne wsparcie!

Dla ludzi, którzy musieli uciekać ze swoich domów zapewniamy **pomoc bezpośrednią, włączając w to żywność, pomoc psychologiczną i inne formy wsparcia.**

Nasze wsparcie obejmuje osoby poszkodowane w wyniku konfliktu, włączając przemieszczające się wewnątrz kraju **oraz uchodźczyń i uchodźców przyjeżdżających do Polski.**

Sytuacja jest bardzo dynamiczna, na bieżąco monitorujemy potrzeby na miejscu. Śledź aktualizacje w [Centrum Informacji](#) na naszym [fanpage'u](#).

Bądźmy solidarni, pomóżmy! – Alior Bank S.A. 02 2490 0005 0000 4600 8316 8772

BNP PARIBAS

BNP Paribas Bank Polska Spółka Akcyjna
ul. Kasprzaka 2, 01-211 Warszawa
www.bnpparibas.pl

Nazwa firmy: STOWARZYSZENIE EMERYTÓW I RENCISTÓW

Numer klienta: 6F89SH

Potwierdzenie transakcji

Opis transakcji
pomoc dla Ukrainy CEN2207140584767

Kwota
23 938,00 PLN

Data transakcji
14.07.2022

Numer referencyjny transakcji
CEN2207140584767

Typ transakcji / Kod
225 PRZELEW INTERNETOWY
225

Dane nadawcy

Nazwa i adres nadawcy
STOWARZYSZENIE EMERYTÓW I
RENCISTÓW POLICYJNYCH
Domaniewska 36/38
02-672 Warszawa, Polska

Numer rachunku
PL48 2030 0045 1110 0000 0412 7270

Nazwa banku
BNPPL DOP/Warszawa

Dane odbiorcy

Nazwa i adres odbiorcy
Polska Akcja Humanitarna

Numer rachunku
02 2490 0005 0000 4600 8316 8772

Nazwa banku
ALIOR Centrala/W-wa

ŚRODKI ZEBRANE PODCZAS ZBIÓRKI ELEKTRONICZNEJ „DLA JÓZEFY” TRAFIĄ DO RAK PANI JÓZEFY RUTKOWSKIEJ

Zarząd Główny SEiRP na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2022 roku, uchwałą Nr 7/VIII/ ZG/2022 podjętą na podstawie § 17 ust. 6 pkt 25 Statutu Stowarzyszenia, zatwierdził decyzję Nr 7/VTII/2022 Prezydium ZG SEiRP z 6 lipca 2022 roku w sprawie przekazania środków zebranych podczas zbiórki elektronicznej „Dla Józefy” pani Józefie Rutkowskiej.

W trakcie zbiórki elektronicznej przeprowadzonej wśród naszych członków zebraliśmy prawie 15.000 złotych.

Stosownie do uzgodnień z Józefą Rutkowską – środki w łącznej kwocie 15.000 złotych zostały przekazane na konto Koła SEiRP we Włocławku, skąd zostaną wypłacone bezpośrednio do rąk p. Józefy Rutkowskiej. Jak informowaliśmy wcześniej p. Józefa w 2020 roku otrzymała 5.000 złotych ze środków zgromadzonych na naszym funduszu OPP.

Mamy nadzieję, że nasza pomoc pomoże naszej Koleżance Józefie rozpocząć nowe życie i odnaleźć szczęście i spokój ducha w sytuacji, w której się znalazła.

W imieniu Zarządu Głównego SEiRP i Koleżanki Józefy Rutkowskiej serdecznie dziękujemy wszystkim darczyńcom, którzy wsparli zbiórkę „dla Józefy”, oraz wszystkim Koleżankom i Kolegom, a także naszym Sympatykom, którzy przekazują nam swój 1% podatku na rzecz Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych jako Organizacji Pożytku Publicznego.

Wielkie serdeczne dzięki!

Zarząd Główny SEiRP

MEDIALNY PUNKT KONTAKTOWY POKRZYWDZONYCH BYŁYCH FUNKCJONARIUSZY

Od 24 września 2018 roku funkcjonuje nowy adres e-mailowy: wykluczeni@seirp.pl który będzie punktem kontaktowym dla wszystkich byłych funkcjonariuszy pokrzywdzonych w wyniku bezprawnego poddania weryfikacji, a następnie włączonych do katalogu funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa i katalogu funkcjonariuszy pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa przez działających w porozumieniu przedstawicieli IPN, MSWiA i ZER.

Biuro Zarządu Głównego SEiRP

INFOTEKA NR 60

Przegląd mediów – 26. 07. 2022 r.

Zawiera wybrane przez Biuro ZG SEiRP artykuły i informacje opublikowane w prasie i mediach elektronicznych dotyczące walki z ustawą represyjną, a także związane z innymi sprawami ważnymi dla naszego środowiska.

W katalogu IPN na wieki wieków – ale czy na pewno

<https://bractwomundurowerp.pl/w-katalogu-ipn-na-wieki-wiekow-ale-czy-na-pewno-swiatelko-nadziei-i-uchylona-furtka/?fbclid=IwAR1Zg0B8oq4x8YZkWZ4hTq7LuYcqCG1RBi1iNZebSDNfjqCSyVwuMMKRy8U>

Sylwia Rapicka, 06 lipca 2022

W katalogu IPN na wieki wieków – ale czy na pewno? Światelko nadziei i uchylona furtka. W maju i w czerwcu zapadły dwa (jeszcze nie prawomocne) wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie – Wydziałów XXIV Cywilnego i Wydziału II Cywilnego w procesach o naruszenie dóbr osobistych, wytoczonych prezesowi IPN. Wyroki mój i Kolegi Kubasa. Pod względem merytorycznym są absolutnie tożsame. W obu sprawach IPN został zobowiązany do usunięcia wpisów w internetowym katalogu b. funkcjonariuszy oraz nakazujące zamieszczenie komunikatów z przeprosinami.

O podstawach ipeinizmu / ZERizmu. Krótki Kurs

https://bractwomundurowerp.pl/ciag-dalszy-dywigacji-o-ipn-a-poniewaz-nie-mam-dobrej-fotki-by-to-zobrazowac-macie-zdjatko-naczelnego-sprzed-kilku-lat-by-sie-dobrze-paczalo-i-czytalo-d/?fbclid=IwAR0C7_p2YN5LO80y7rRz-bAJqv5Oqk2r3dV3rGmCAKrYNnraBEYQJzLmgGw

red. naczelna portalu BM RP, 11 lipca 2022

Ciąg dalszy dywigacji o IPN i ZER – o podstawach ipeinizmu / ZERizmu. krótki kurs. geneza.

Powołany lat temu wiele IPN miał się stać, w założeniach, instytucją naukowo – badawczą, prowadzącą badanie najnowszej historii Polski. De facto, stał się instytucją czysto represyjną, łączącą cechy prokuratury i sądownictwa, orzekając o „winach”, w tym nigdy nie uwzględnionych w żadnych kodeksach. Nie sposób wymienić wielkości „dokonań naukowych” (uwaga korekta), chociażby wiekopomne odkrycie z grobu Gen. Władysława Sikorskiego, że spoczywają w nim „szczątki męczyzny rasy białej z obrażeniami typowymi dla ofiar katastrofy komunikacyjnej”. Innym „odkryciem” jest esbecki spisek, mający na celu pozbawienie żywota, przy pomocy leku o nazwie: „Furosemid” Anny Walentynowicz. Cholera, nawet nie wiedziałem, że mój lekarz czyha na moje życie dając mi (zbrodniczo) receptę na ten zajzajer! Czyha najwyraźniej również moja żona, która mi te pudełeczka z apteki przynosi w ilościach sporawych, albowiem moje nerki taki wymóg mają.

Bez żadnego trybu

https://bractwomundurowerp.pl/bez-zadnego-trybu/?fbclid=IwAR1wN2LOFhbmXuCEnYX50JgcVylHomlxQ0kas63GdZoQvjHGTL_PeSvKxEA

Ireneusz

Bez żadnego trybu. Zapraszamy do lektury artykułu naszego represjonowanego kolegi – Ireneusza. To „inicjacja” zagadnienia, mamy nadzieję, że autor będzie kontynuował pracę redakcyjną na naszych witrynach. Zapraszamy do komentowania i polemiki. Opowieść o ustawie, która nie jest ustawą, informacji o przebiegu służby, która nie jest informacją, decyzji niebędącej decyzją. Wszystko tutaj od samego początku jest nieprawdziwe. Prawdziwa jest tylko krzywda ludzi. Mija pięć lat jak Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA, wykazując się sprawnością przodowników pracy z czasów słuszenie minionych, wydawał decyzje drastycznie obniżające emerytury policjantom, strażnikom granicznym i więziennym oraz funkcjonariuszom innych służb mundurowych, którzy chronili bezpieczeństwo państwa, porządku publicznego, życia, zdrowia, wolności i mienia ludzi.

Polska przegrywa w Strasburgu w sprawie dezubekizacji

<https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onecie/polska-przegrywa-w-strasburgu-w-sprawie-dezubekizacji-powodem-opieszalosc-tk/h7f8xwq>

Magdalena Gałczyńska, 21 lipca 2022

Polska przegrywa w Strasburgu w sprawie dezubekizacji. Powodem opieszałość, Działanie polskiego państwa związane z ustawą dezubekizacyjną łamie prawa człowieka — taką decyzję podjął w czwartek Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu. Chodzi głównie o zbyt długi czas oczekiwania na rozstrzygnięcie sprawy, gdy osoba, której obniżono emeryturę, odwołuje się od tej decyzji. A sprawy są zawieszane, bo od 2018 r. TK kierowany przez Julię Przyłębską nie może podjąć decyzji w sprawie dezubekizacji. Długotrwałe zawieszenie spraw w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego narusza

prawa człowieka — taką decyzję podjął w czwartek Europejski Trybunał Praw Człowieka (ETPCz).

Polska naruszyła dwa artykuły Europejskiej Konwencji Praw Człowieka

<https://tvn24.pl/polska/europejski-trybunal-praw-czlowieka-wydal-wyrok-w-sprawie-polski-chodzi-o-postepowanie-dotyczace-obnizonej-emerytury-5842177>

ads/kab tvn24.pl, 21 lipca 2022

Polska naruszyła dwa artykuły Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Zapadł wyrok w Strasburgu. Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że Polska naruszyła dwa artykuły Konwencji w sprawie Janusza Leszka Bielińskiego. To emerytowany funkcjonariusz, który toczył sądową batalię po tym, jak jego emerytura została obniżona. ETPCz przychylił się do jego skargi dotyczącej nadmiernej długości postępowania i braku skutecznego środka odwoławczego. Skargę w Trybunale złożył Janusz Leszek Bieliński - urodzony w 1957 roku. Jak czytamy, w 1977 roku był zatrudniony w Milicji Obywatelskiej, od 1982 roku pracował w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a później w Urzędzie Ochrony Państwa. W 2000 roku uzyskał prawo do emerytury. Po raz pierwszy jego emerytura została obniżona w 2009 roku, a po raz drugi w 2017 roku. Na początku sierpnia 2017 roku po nowelizacji ustawy i ponownym przeliczeniu, jego emerytura z 4086 złotych zmniejszyła się do 2069 złotych. Miał otrzymywać nieco ponad 1700 złotych netto.

Przewlekłość i brak środka odwoławczego

<https://serwisy.gazetaprawna.pl/orzeczenia/artykuly/8496703,etpc-dezubekizacja-naruszenie-konwencji-przewleklosc-brak-srodka-odwolawczego.html>

Paulina Nowosielska, 21 lipca 2022

Trybunał w Strasburgu o dezubekizacji: Przewlekłość i brak środka odwoławczego. Polska ma wypłacić skarżącemu 2,1 tys. euro z tytułu szkody niemajątkowej oraz 763 euro za koszty procesowe. Chodzi o osobę, którą objęła tzw. ustawa dezubekizacyjna, złożyła do sądu odwołanie od decyzji ZER MSWiA o obniżeniu świadczenia emerytalno-rentowego i latami nie mogła doczekać się w swojej sprawie prawomocnego wyroku. Przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu zapadł wyrok ws. Bieliński przeciwko Polsce. ETPCz uznał naruszenie art. 6 i art. 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. W wyroku czytamy, że doszło do nadmiernej długości postępowania odwoławczego w sprawie obniżenia świadczeń wnioskodawcy, które trwało ponad cztery lata na dwóch poziomach sądownictwa. W tym sensie godzi to w art. 6. Konwencji, który mówi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd.

ETPCz wskazał także na brak skutecznego środka odwoławczego w systemie krajowym, mającego na celu zakwestionowanie czasu rozpatrywania sprawy, w której postępowanie sądowe zostało zawieszone do czasu rozpoznania pytania prawnego przez Trybunał Konstytucyjny. To, z kolei, stanowi naruszenie art. 13 Konwencji (każdy, czyje prawa i wolności zawarte w niniejszej konwencji zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka odwoławczego do właściwego organu państwowego).

ETPCz: zawieszenie postępowań w oczekiwaniu na decyzję TK narusza art. 6 i art. 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka

<https://www.iustitia.pl/4491-etpcz-zawieszenie-postepowan-w-oczekiwaniu-na-decyzje-tk-narusza-art-6-i-art-13-europejskiej-konwencji-praw-czlowieka>

21 lipca 2022

ETPCz: zawieszenie postępowań w oczekiwaniu na decyzję TK narusza art. 6 i art. 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu wydał w sprawie BIELIŃSKI przeciwko Polsce (no. 48762/19) wyrok, gdzie orzekł, że **długotrwałe zawieszenie spraw w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego** narusza:

1. **art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka** w związku z naruszeniem prawa do sądu i przekroczeniem czasu do uzyskania rozstrzygnięcia;
 2. **art. 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka** w związku z brakiem efektywnych środków odwoławczych na długi czas oczekiwania na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego.
 3. ETPCz (Europejski Trybunał Praw Człowieka) przyznał ponadto J.L. Bielińskiemu kwoty: 2100 EURO tytułem zadośćuczynienia oraz zwrot kosztów postępowania.
-

Polska przegrywa w Strasburgu

<https://www.rp.pl/munduwowi/art36736831-polska-przegrywa-w-strasburgu-w-tle-dezubekizacja-i-trybunal-konstytucyjny>

21 lipca 2022

Polska przegrywa w Strasburgu. W tle dezubekizacja i Trybunał Konstytucyjny Długotrwałe zawieszenie spraw w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego narusza zapisy Europejskiej Konwencji Praw Człowieka - uznał w czwartek Trybunał w Strasburgu. O wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Bieliński przeciwko Polsce informuje Stowarzyszenie Sędziów Polskich "Iustitia". Sprawa dotyczyła odwołania J. L. Bielińskiego od obniżenia świadczenia emerytalnego i toczyła się od 2017 r. do 2021 r. Nastąpiło ono na gruncie przepisów tzw. drugiej ustawy dezubekizacyjnej z 16 grudnia 2016 r. (przyjętej podczas posiedzenia w Sali Kolumnowej). Wówczas obniżono świadczenia wszystkim, którzy choć jeden dzień służyli w PRL w formacjach uznanych przez ustawodawcę za służące totalitarnemu państwu.

Kasacja RPO w sprawie policjanta uznanego za „kłamcę lustracyjnego”

https://www.prawo.pl/kadry/policjant-uznany-za-klamce-lustracyjnego-kasacja-rpo,516213.html?fbclid=IwAR3hiPScXhxeMbBkFifqexF3tCRRKza_LRLiEU-lqgoNc2pmE6qEHjen7o0

Grażyna J. Leśniak, 14 lipca 2022

Kasacja RPO w sprawie policjanta uznanego za „kłamcę lustracyjnego”. Oficer policji stracił na 3 lata prawo do pełnienia funkcji publicznych, bo według sądów zataił, że służył w organach bezpieczeństwa PRL, czyli Akademii Spraw Wewnętrznych, której wydziałem była Wyższa Szkoła Oficerska w Szczytnie. Tymczasem w struktury ASW została ona włączona dopiero w ostatnim okresie funkcjonowania tej uczelni, a do tego kształciła wyłącznie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej. Rzecznik Praw

Obywatelskich złożył kasację do Sądu Najwyższego w sprawie, bo - jak podkreśla - nie każda służba do 31 lipca 1990 r. w podmiocie mającym status organów bezpieczeństwa publicznego podlega ujawnieniu w postępowaniu lustracyjnym.

To jest zemsta. Tylko czyja?

<https://www.tygodnikprzeglad.pl/to-jest-zemsta-tylko-czyja/>

Robert Walenciak, 18 lipca 2022

To jest zemsta. Tylko czyja? Byli funkcjonariusze odzyskują w sądach emerytury. Długo to trwa Andrzej Rozenek – poseł Polskiej Partii Socjalistycznej. Emerytury byłych funkcjonariuszy. Ile to już lat ta sprawa się toczy? – Sprawa emerytur mundurowych toczy się tak naprawdę od roku 2009. Wtedy Platforma z PSL wprowadziły ustawę, która wyznaczała nowy, niski przelicznik emerytur dla byłych funkcjonariuszy za czas służby w Polsce Ludowej. A potem, w grudniu 2016r., głosami PiS przyjęta została druga ustawa represyjna. Ta pierwsza odbierała emerytury wysłużone przed rokiem 1990 i stosunkowo niewielkiej grupie mundurowych. Ta druga krzywdzi znacznie szerzej – odbiera również te emerytury, które wysłużyli po roku 1990.

Funkcjonariusze odwołali się do sądu w tej sprawie? – Niestety, nie wszyscy. Odwołało się mniej więcej dwie trzecie osób poszkodowanych. Ale jedna trzecia – nie. Mówili, że to nie ma sensu, że sądy nic nie pomogą, że rozstrzygnięcia nie dożyją itd. Teraz są w fatalnej sytuacji, bo znikąd nie mają pomocy.

Dezubekizacja: Kto wygra w sądzie, może wpaść w próg podatkowy

<https://podatki.gazetaprawna.pl/artykuly/8497163,dezubekizacja-najnowsze-wiadomosci-2022-prog-podatkowy.html>

Tomasz Ciechoński, 23 lipca 2022

Dezubekizacja: Kto wygra w sądzie, może wpaść w próg podatkowy. Gazeta Prawna. Byli funkcjonariusze, którzy skutecznie zaskarżą decyzję o obniżeniu emerytury i otrzymają wyrównanie za kilka lat, mogą zapłacić PIT według wyższej stawki 32%. Chodzi o znowelizowaną w 2016 r. ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, zwaną ustawą dezubekizacyjną. Jest ona podstawą decyzji obniżających emerytury osobom, które w rozumieniu ustawy pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa. Wielu zainteresowanych odwołuje się od takich decyzji do sądu. Jeśli wyrok będzie dla nich korzystny, mogą odzyskać emeryturę w poprzedniej wysokości. Dostaną też wyrównanie za okres, w którym świadczenie było obniżone. Wyrównanie emerytury może spowodować przekroczenie progu podatkowego. Problem w tym, że wypłacone jednorazowo wyrównanie za kilku lat znacznie zawyża roczne dochody będące podstawą obliczenia podatku.

Rząd odmawia wykonania wyroku ETPC. Polscy obywatele bez ochrony

https://wyborcza.pl/7,75398,28667518,rzad-odmawia-wykonania-wyroku-etpc-polscy-obywatele-bez-ochrony.html?fbclid=IwAR0APauV2N6ZCOG74ylqQvalcOhbH22v1cKuw7mHSaaCf_DnCu91CKrkVZM

Łukasz woźnicki, 09 lipca 2022

Rząd odmawia wykonania wyroku ETPC. polscy obywatele bez ochrony. Frapujące jest zjawisko osmozy między Polską a Rosją rządzoną przez reżim Putina w formie ostentacyjnego przeszczepiania nad Wisłę putinowskiej myśli prawniczej" - komentuje 36 byłych dyplomatów z konferencji ambasadorów RP.

"Wybiórcze respektowanie prawa międzynarodowego osłabia Polskę jako demokratyczne państwo" - uważa Helsińska Fundacja Praw Człowieka. Z putinizowanym systemem prawnym Polska traci wiarygodność w relacjach międzynarodowych" - dodaje Konferencja Ambasadorów RP. To komentarze do ostatnich informacji napływających z Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Wynika z nich, że polski rząd nie wykonał - ani wykonać nie zamierza - niekorzystanego dla siebie wyroku Trybunału w Strasburgu. Sprawę tę w poniedziałek ujawniło Radio TOK FM.

Izbę Pracy SN czeka załamanie? "Dramatycznie brakuje nam dobrych sędziów"

https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onecie/izbe-pracy-sn-czeka-zalamanie-dramatycznie-brakuje-nam-dobrych-sedziow/9cj6nbx?utm_source=bractwomundurowerp.pl_viasg_wiadomosci&utm_medium=referral&utm_campaign=leo_automatic&srcc=ucs&utm_v=2

Magdalena Gałczyńska, 4 lipca 2022

Izbę Pracy SN czeka załamanie? "Dramatycznie brakuje nam dobrych sędziów". Mamy dziewięć etatów do obsadzenia. Od zaraz potrzebujemy co najmniej pięciu fachowców do sądenia, najlepiej profesorów prawa pracy. Tymczasem przeciętna i niekompetentna KRS wpycha nam równie przeciętnych lub niekompetentnych kandydatów. To jest dramat — w taki sposób prezes Izby Pracy Sądu Najwyższego prof. Piotr Prusinowski ocenia w rozmowie z Onetem wyniki najnowszego konkursu, w którym wyłoniono trzy nowe osoby mające trafić do tej izby.

Druh Radzik zostaje wiceprezesem warszawskiego Sądu Apelacyjnego. W tle afera hejterska

<https://www.onet.pl/informacje/onetwiadomosci/radzik-zostaje-wiceprezesem-warszawskiego-sadu-apelacyjnego-w-tle-afery/htwb3fc,79cfc278?fbclid=IwAR2JDNh1aeWifqzVyjru3GZh5akpcqMjlof2rN51e5cS7Ggi9uOuNdDNqM>

Magdalena Gałczyńska, 09 lipca 2022

"Druh" Radzik zostaje wiceprezesem warszawskiego Sądu Apelacyjnego. W tle afera hejterska. Przemysław Radzik, zastępca sędziowskiego rzecznika dyscypliny i były już wiceprezes warszawskiego Sądu Okręgowego zaliczył kolejny awans. Został wiceprezesem stołecznej apelacji, gdzie prezesem kilka dni temu został centralny sędziowski rzecznik dyscyplinarny Piotr Schab. Śledztwo Onetu i OKO.press potwierdziło, że Radzik był członkiem grupy Kasta/Antykasta na WhatsAppie, skupionej wokół Łukasza Piebiaka, gdzie uzgadniane były sposoby szkodenia sędziom niezależnym od władzy.

- Odkąd w 2015 r. władzę w Polsce przejął obóz Zjednoczonej Prawicy, kariera Radzika wystrzeliła
- Z szeregowego sędziego rejonowego został sędzią sądu apelacyjnego z rekomendacji nowej, politycznie powołanej KRS. Był także wiceprezesem największego sądu w Polsce, czyli warszawskiego Sądu Okręgowego
- Teraz Radzik ponownie awansuje, choć do dziś niewyjaśniony został jego możliwy udział w aferze hejterskiej. Onet i OKO.press ustaliły m.in., że Radzik miał zamówić "anonimowy" donos na sędziego Waldemara Żurka u internetowej hejterki Emilii, współpracującej z tzw. dobrą zmianą
- Emilia później stała się sygnalistką i pomogła ujawnić aferę hejterską

Przemysław Radzik figuruje już na stronach warszawskiego Sądu Apelacyjnego jako jego wiceprezes. Przełożonym Radzika jest ponownie Piotr Schab, który prezesem stołecznej apelacji został w pierwszych dniach lipca.

Hofman, Malinowski i teczki IPN

<https://wyborcza.pl/7,75398,28661521,hofman-malinowski-i-teczki-ipn-prokuratura-sprawdzi-czy-doszlo.html?fbclid=IwAR0IGew5v0u4G2yqQRB-2vsH9RI767LdrUag-fwh63C-lTqgPdukvLaFh4g>

Agnieszka Kublik, 06 lipca 2022

Hofman, Malinowski i teczki IPN. Prokuratura sprawdzi, czy doszło do próby szantażu?

Marcin Bosacki, senator PO i szef nadzwyczajnej komisji ds. Pegasusa, został we wtorek przesłuchany przez prokuratora. To efekt złożenia przez niego zawiadomienia o podejrzeniu szantażu teczkami IPN.

Globtrotter

<https://wyborcza.pl/alehistoria/7,162654,28489370,sprawozdanie-roczne-ipn-zawiera-300-zdjec-prezes-nawrocki-jest.html>

Grzegorz Motyka, 24 maja 2022

Sprawozdanie roczne IPN zawiera 300 zdjęć, prezes Nawrocki jest na 64. Prezes IPN Karol Nawrocki edukował już na czterech kontynentach. W Uzbekistanie "spotkał się z przedstawicielami wiodących uzbeckich instytucji naukowych". Naukowcy prezesa chyba rozczarowali, bo w innych krajach głównie spotyka się z Polonią, składa wieńce pod pomnikami i odwiedza muzea.

„IPN przechodzi do ofensywy” – głosił tytuł wywiadu z prezesem Karolem Nawrockim w styczniowym numerze tygodnika „Sieci”. Trzeba odnotować, że natarcie w kwietniu dotarło do RPA i Zimbabwe!

Policyjne urlopy. Sejm przerzuca odpowiedzialność na sądy

<https://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/8493269,policyjne-urlopy-ekwiwalent-wyrok-sejm-trybunal-konstytucyjny.html>

Paulina Szewioła, 18 lipca 2022

Policyjne urlopy. Sejm przerzuca odpowiedzialność na sądy. Wątpliwości dotyczące nowych przepisów regulujących ekwiwalent za niewykorzystany urlop mogą być rozstrzygnięte przez sądy w drodze prokonstytucyjnej wykładni. Nie ma więc potrzeby uruchamiania pytania prawnego - ocenia Sejm. I wnosi o umorzenie postępowania przez Trybunał Konstytucyjny.

Maile Dworczyka

<https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/kraj/2172633,1,maile-dworczyka-poleca-glowy-kto-zaplaci-za-te-afere.read>

Jan Hartman, 07 lipca 2022

Maile Dworczyka. Polecą głowy? Kto zapłaci za tę aferę? Każdy z dotychczasowych przecieków ze skrzynki Dworczyka – niezależnie od tego, kto za nimi stoi – w porządnej demokracji zmiotłby rząd. Ba, również w Polsce, jaką pamiętamy sprzed kilkunastu lat, zapewne by tak było. Oto najnowszy przeciek z tzw. skrzynki Dworczyka („Poufna Rozmowa”). Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów minister Michał Dworczyk pisze (7 stycznia 2019 r.) do premiera Morawieckiego prywatną wiadomość na prywatny adres mailowy: „Mateusz, odwiedziłem dziś (wkrótce po Twojej rozmowie) p. Julię P. Omówiłem z panią prezes 3 tematy: 1. Rocznik 1953 – na razie odroczone (Kieres, 250 mln – 1,5 mld) 2. Świadczenie opiekuńcze na razie odroczone (Muszyński) do 19 lutego (ok 5 mld) 3. Służebność gruntów dot. przesyłu na razie odroczone (Muszyński) (kilkanaście mld) Numerem 2 zajmuje się podobno już Tomek Fill więc wejdę z nim w kooperację. Michał”.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego Julia Przyłębska, której stanowisko niedawno zawisło na włosku, odpowiada stanowczym dementi

w publicznych mediach: „Nigdy z nikim nie omawiałam żadnych wyroków Trybunału, żadnych orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego poza naradami sędziowskimi w Trybunale Konstytucyjnym”. To samo powtórzyła w radiowej Trójce.

Afera e-mailowa: wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego miał pisać do premiera

<https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art36673271-afere-e-mailowa-wiceprezes-trybunalu-konstytucyjnego-mial-pisac-do-premiera>

Onet.pl., 09 lipca 2022

Afera e-mailowa: wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego miał pisać do premiera. W serwisie Pufna Rozmowa pojawił się nowy e-mail, który ma pochodzić ze zhakowanej skrzynki Michała Dworczyka. W wiadomości minister informuje premiera Mateusza Morawieckiego, że sędzia Trybunału Konstytucyjnego miał się skontaktować z nim za pośrednictwem prywatnego konta, pod intrygującym pseudonimem - informuje portal. Wiadomość datowana jest na 19 sierpnia 2018 r. "Dzwonił sędzia Muszyński, aby upewnić się, że jego mail dotarł do Ciebie — uprzedzał (i prosił o przekazanie Ci, abyś nie był zaskoczony), że wysłał Ci listy z adresu Lucius Domitius" — napisał Michał Dworczyk.

Szef rządu odpisał: "Tak — doszedł. Rzeczywiście z dziwnego adresu".

Kujda współpracował z SB świadomie. Poznaliśmy uzasadnienie wyroku w głośnej sprawie

<https://www.rp.pl/polityka/art36741041-kujda-wspolpracowal-z-sb-swiadomie-poznalismy-uzasadnienie-wyroku-w-glosnej-sprawie>

Izabela Kacprzak, 21 lipca 2022

Kujda współpracował z SB świadomie. Poznaliśmy uzasadnienie wyroku w głośnej sprawie. „Rzeczpospolita” dotarła do pisemnego uzasadnienia wyroku sądu, który w czerwcu stwierdził, że były prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jest kłamcą

lustracyjnym. Kazimierz Kujda, od lat jeden z najbliższych współpracowników Jarosława Kaczyńskiego (był m.in. prezesem spółki Srebrna, a do lutego 2019 r. prezesem Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska), w połowie czerwca został uznany przez Sąd Okręgowy w Warszawie za kłamcę lustracyjnego. Był to proces autolustracyjny wszczęty na wniosek samego Kujdy po tym, gdy w lutym 2019 r. „Rzeczpospolita” ujawniła, że IPN ma jego teczkę tajnego współpracownika SB o pseudonimie „Ryszard”.

Były szef NFOŚ został skazany na trzy lata pozbawienia prawa wybieralności do parlamentu oraz pełnienia funkcji publicznych. Po wyroku Jarosław Kaczyński na konferencji prasowej krytykował „orzecznictwo sądów” i mówił: „Miałem okazję zapoznać się z tymi materiałami. Mam tutaj inne zdanie”.

Sąd: Kujda kłamcą lustracyjnym. KPRM, 16 dni później: może zasiadać w radach państwowych spółek

<https://www.rp.pl/polityka/art36744171-sad-kujda-klamca-lustracyjnym-kprm-16-dni-pozniej-moze-zasiadac-w-radach-panstwowych-spolek>

Izabela Kacprzak, 22 lipca 2022

Sąd: Kujda kłamcą lustracyjnym. KPRM, 16 dni później: może zasiadać w radach państwowych spółek. Sąd Okręgowy w Warszawie 14 czerwca 2022 r. uznał, że Kazimierz Kujda złożył nieprawdziwe oświadczenie lustracyjne. To oznacza, że Kujda może pełnić funkcje społeczne, ale nie publiczne. Tymczasem 30 czerwca 2022 r. Rada ds. spółek z udziałem Skarbu Państwa działająca w Kancelarii Premiera pozytywnie zaopiniowała jego kandydaturę do zasiadania w radach nadzorczych państwowych firm.

W połowie czerwca Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł, że Kazimierz Kujda, były prezes NFOŚiGW oraz wieloletni bliski współpracownik Jarosława Kaczyńskiego złożył niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne. Choć rzeczywiście nie podpisał zgody „na współpracę” ale na „dialog” z funkcjonariuszem SB, sąd uznał, że wypełnił on znamiona współpracy z organami bezpieczeństwa, a więc m.in. tego, że była to

współpraca tajna i świadoma. Wyrok jest nieprawomocny. Kazimierz Kujda nie zgadza się z nim i zapowiedział w rozmowie z „Rzeczpospolitą”, że będzie składał apelację.

Koalicja Obywatelska wyprzedziła Zjednoczoną Prawicę

<https://natemat.pl/427018,koalicja-obywatelska-wyprzedzila-w-sondazu-zjednoczona-prawice>

Natalia Kamińska, 22 lipca 2022

Dawno nie było takiego sondażu. Koalicja Obywatelska wyprzedziła Zjednoczoną Prawicę. Przełomowy sondaż opublikowała sondażownia Kantar. Pierwszy raz od dawna na pierwszym miejscu na podium jest Koalicja Obywatelska. Zjednoczona Prawica znalazła się tuż za KO, ale ma dużo słabszy wynik niż do tej pory. Notowania prawicy spadły poniżej 30 proc. Jest to jeden z najgorszych wyników rządzących w ostatnim czasie. Zjednoczona Prawica w ostatnich sondażach miała przynajmniej 30 proc. poparcia i była na czele stawki. To się jednak zmieniło. Najnowsze badanie dla firmy Kantar pokazuje, że rządząca koalicja zanotowała znaczny spadek poparcia wśród Polaków.

Po raz pierwszy od dawna Polacy uznali, że ich największym zaufaniem cieszy Koalicja Obywatelska.

ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W KATOWICACH

POWSTAŁO NOWE KOŁO NR 31 SEIRP W SIEMIANOWICACH ŚLĄSKICH

31 maja 2022 r. w Komendzie Miejskiej Policji w Siemianowicach Śl. Grupa Członków Emerytów i Rencistów Policyjnych na Zebraniu Założycielskim utworzyła Koło nr 31 Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych w Siemianowicach Śl. (24 członków zwyczajnych oraz 1 członek Wspierający). W zebraniu brali udział zaproszeni goście z ramienia Gabinetu Komendanta Wojewódzkiego Policji- nadinsp. Romana Rabsztyna: podinsp. Marcin Budzich- Naczelnik Gabinetu KWP w Katowicach, podinsp. Krzysztof Szala- Przewodniczący Komisji Socjalnej Emerytów i Rencistów Policyjnych KWP w Katowicach. Zarząd Oddziału Wojewódzkiego SE i RP w Katowicach reprezentowała Sekretarz- Sylwia Romaniuk. Gospodarzami z ramienia Komendy Miejskiej Policji w Siemianowicach Śl. byli: podinsp. Michał Szynol- Komendant KMP w Siemianowicach Śl., podinsp. Waldemar Wierzycki - Z-ca Komendanta KMP w Siemianowicach Śl. i Rzecznik Prasowy wym. Komendy. Zebranie prowadziła Ewa Macek - Wiceprezes ZOW SEiRP w Katowicach a protokolantem- Krzysztof Kwiatkowski. Zebrani jednogłośnie przegłosowali wym. propozycje. Ewa Macek nadmieniła, iż celem zebrania jest utworzenie w KMP w Siemianowicach Śl. Koła SEiRP, na co wszyscy Zebrani wyrazili zgodę. E. Macek w skrócie omówiła cele i zakres działalności SE i RP, strukturę organizacyjną, zasady wyboru władz oraz prawa i obowiązki członków wynikające ze Statutu uchwalonego na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Delegatów w Płońsku w dniu 20.09. 2019 r.

Po podjęciu uchwał wyboru Komisji Skrutacyjnej i Komisji Uchwał i Wniosków oraz uchwały o głosowaniu jawnym, jednogłośnie podjęta została uchwała o utworzeniu Koła SEiRP w Siemianowicach Śl. Zebranie wybrało w wyborach bezpośrednich, jednogłośnie w głosowaniu jawnym Prezesem Zarządu Koła- Ewę Macek, zaznaczając jednoznacznie, że wszyscy mają bardzo duże zaufanie do niej, która przez wiele lat bardzo aktywnie działa na rzecz środowiska Seniorów. Ponadto Zebranie podjęło Uchwały wyboru: 8 członków Zarządu (w tym Prezes Zarządu), 3 członków Komisji Rewizyjnej i 2 Delegatów (1 plus 1 rezerwa) na Wojewódzkie Zebranie Delegatów. W skład Zarządu weszli: Prezes- Ewa Macek, Wiceprezes- Robert Piętka, Sekretarz- Krzysztof Kwiatkowski, Skarbnik- Anna Krasucka, członkowie - Krystyna Kuta, Lucyna Misiara, Andrzej Florczak i Jacek Świderski (Administrator strony internetowej, która będzie funkcjonować od lipca br.) Skład Komisji Rewizyjnej Koła jest następujący: Andrzej Denkowski, Wiceprzewodnicząca- Bożena Gieszczyk i Sekretarz- Józef Michalski. Delegatami zostali wybrani: Ewa Macek i Krzysztof Kwiatkowski(rezerwa). Kroniką wym. Koła będą zajmować się: Krystyna Kuta i Andrzej Garyga. Komisja Uchwał i Wniosków stwierdziła, że Zebranie ogółem podjęło 16 Uchwał (m.in. uchwalenie: składki członkowskiej i wpisowego, planu pracy, preliminarza budżetu na 2022r., Regulaminu wyboru Prezesa Zarządu, Regulaminu Pracy Zarządu Koła, Regulaminu Pracy Komisji Rewizyjnej Koła. Komisja Skrutacyjna potwierdziła w Protokole, że głosowało jednomyślnie 24 członków zwyczajnych w głosowaniu jawnym w uchwale dot. utworzeniu wym. Koła i wystąpienie do ZOW SEiRP w Katowicach o podjęcie Uchwały zatwierdzającej utworzenie Koła. Podinsp. Marcin Budzich i podinsp. Krzysztof Szala pogratulowali nowo wybranej Prezes Zarządu - Ewie Macek i całemu Zarządowi i Komisji Rewizyjnej Koła, zaznaczając jednocześnie, że Komendant Wojewódzkiej Policji w Katowicach –nadinsp. Roman Rabsztyn poparł tę inicjatywę i bez najmniejszego wahania wyraził zgodę, aby policyjni emeryci i renciści mieli swoje miejsce spotkań w KMP w Siemianowicach Śl. Razem z Komendantem KMP w Siemianowicach Śl. -podinsp. Michałem Szynolem i Naczelnikiem Gabinetu KWP w Katowicach- podinsp. Marcinem Budzich uczestniczyli aktywnie w pozyskaniu lokalu i jego wyposażeniu. Wym. Goście bardzo wysoko ocenili nowo wybraną Prezes Zarządu Koła- Ewę Macek za aktywność

i działalność na rzecz Seniorów Policyjnych w ZOW SE i RP w Katowicach jak i w poprzednim KM nr 12 SE i RP w Katowicach, czego dowodem było wręczenie graweru z logo Policja i podpisem: "Z wyrazami szacunku - nadinsp. Roman Rabsztyn". Zadeklarowali również ze swej strony wszelką pomoc członkom nowopowstałego Koła. Podinsp. Krzysztof Szala omówił zakres spraw socjalnych dot. członków Koła i możliwości uzyskiwania pomocy finansowej z Komisji Socjalnej EiR KWP w Katowicach.

Z kolei Gospodarze: Komendant Miejski Policji w Siemianowicach Śl.- podinsp. Michał Szynol i jego Z-ca Komendanta Miejskiej Policji- podinsp. Waldemar Wierzycki pogratulowali nowo wybranej Prezes Zarządu Ewie Macek i Członkom Zarządu, zapewniając jednocześnie, że wym. Koło otrzyma nieodpłatnie wsparcie i pomoc w uzyskaniu pomieszczenia dla statutowej działalności na rzecz policyjnych Seniorów. Ze swej strony deklarują współpracę z Zarządem wym. Koła. Przedstawicielka ZOW SEiRP w Katowicach- Sekretarz – Sylwia Romaniuk również pogratulowała nowo wybranej Prezes Zarządu- Ewie Macek i członkom założycieli wym. Koła założenia organizacji pozarządowej na terenie KMP w Siemianowicach Śl. W swoim wystąpieniu podkreśliła bardzo dobrą współpracę z Wiceprezes ZOW SEiRP w Katowicach i była Wiceprezes Zarządu KM nr 12 SEiRP w Katowicach - Ewą Macek, jej ogromną aktywność i owocne wyniki pracy na rzecz emerytów, rencistów policyjnych i ich rodzin. Zaznaczyła, że Zebranie Założycielskie zostało

bardzo dobrze przygotowane i prowadzone przez Przewodniczącą Zebrania- Ewę Macek, zgodnie z obowiązującym Statutem SEiRP. Zapewniła, że z pewnością ZOW SEiRP w najbliższym czasie podejmie uchwałę zatwierdzającą utworzenie wym. Koła. Zadeklarowała ze strony Prezesa Zarządu- Ryszarda Mędrzyka, swoim a także w mieniu Koła SEiRP w Mysłowicach, gdzie jest Wiceprezesem Zarządu wszelką pomoc i współpracę na rzecz Seniorów. Zaproszonym Gościom, Gospodarzom, Prezesowi i Sekretarzowi ZOW SEiRP oraz Uczestnikom Zebrania Prezes Zarządu Koła w Siemianowicach Śl. - Ewa Macek podziękowała w imieniu swoim i nowo wybranych Członków Zarządu i Członków Komisji Rewizyjnej Koła za zaufanie, zaangażowanie, pomoc, słowa uznania i zobowiązała się do aktywnej pracy na rzecz członków Koła. Pogratulowała również wybranym Członkom Zarządu i Komisji Rewizyjnej Koła życząc sukcesów w pracy na rzecz środowiska emerytów policyjnych i ich rodzin. Zaapelowała do zebranych, aby do Koła przystępowali małżonkowie emerytów policyjnych, którzy zgodnie z nowym Statutem SE i RP stają się członkami zwyczajnymi i posiadają ich uprawnienia. Zaapelowała o przekazywanie 1 % dochodu na rzecz SEiRP, gdyż z uzyskanych w ten oto sposób środków pieniężnych będą mogli skorzystać będący w potrzebie nasze koleżanki i koledzy. Zadeklarowała dalszą pomoc prawną, socjalną i psychologiczną na ich rzecz. Uczczono 1 minutą ciszy zmarłe koleżanki i kolegów z SEiRP. Po zakończeniu Zebrania Założycielskiego Prezes Zarządu wraz z Członkami Koła SEiRP w Siemianowicach Śl. udali się pod pomnik poległych Policjantów woj. śląskiego, znajdującego się przy KMP w Siemianowicach Śl. w celu złożenia kwiatów i zniczy.

Obecnie wym. Koło liczy 32 członków zwyczajnych i 2 członków wspierających.

ZOW SEiRP w Katowicach uchwałą nr 19/2022 z dnia 14.06.2022 r. wyraził zgodę na utworzenie Koła nr 31 w Siemianowicach Śląskich

opr.: E. Macek

zdjęcia: K. Kuta i J. Świderski

serwis foto:

<http://zdjecia.interia.pl/galeria,gcsi,430F0B6FA5A9A9F6416384BE792193DC7008FA12>

<http://zdjecia.interia.pl/galeria,gcsi,9F4C2A655A0C44746DF4A6104849682229BDCC5B>

<http://zdjecia.interia.pl/galeria,gcsi,91F7285862007490357AF85A4ACAF9D406ADDBFA>

KOŁO NR 27 W MYSŁOWICACH. PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA...

Od 23 do 25 czerwca 2022 r. członkowie i sympatycy Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych w Mysłowicach w ramach wycieczki odwiedzili Sandomierz i okolice. Sandomierz to jedno z najstarszych i najpiękniejszych miast polskich, niegdyś należał do największych w

Polsce. Był siedzibą książąt i rezydencją królów. Wielowiekowy rozkwit Sandomierza widoczny jest do dziś w licznych budowlach miejskich i sakralnych. Spośród 120 zabytków architektury za najcenniejsze uznane są: zespół architektoniczno – krajobrazowy Starego Miasta zachowujący układ urbanistyczny z II połowy XIV wieku, zespół dominikański Kościoła św. Jakuba.

Miejsca, które warto odwiedzić w Sandomierzu to: Kościół pw. św. Michała, Brama Opatowska, Kamienica Oleśnickich, Podziemna Trasa Turystyczna, Ratusz z XIV wieku, Katedra z XIV wieku, Dom Długosza z XV wieku, Zamek z XIV wieku, Collegium Gostomianum z XVII wieku, Kościół św. Pawła z XV wieku, Wąwóz Królowej Jadwigi.

Miasto zwiedzaliśmy najpierw grupowo podróżując meleksami wraz z przewodnikiem, a następnie pieszo w grupach i indywidualnie docierając do interesujących nas zabytków. Pozostały niesamowite wrażenia.

Warto wspomnieć, że niejako po drodze do Sandomierza odwiedziliśmy Muzeum Wsi Kieleckiej, gdzie podziwialiśmy zabytkowe stare domostwa, ich wystrój i sprzęty gospodarskie codziennego użytku, młyn wiatraczny, kościół, kapliczki, szkołę i jej wyposażenie, dom właściciela majątku i inne obiekty.

Ostatnim etapem naszej wycieczki był Baranów Sandomierski, który uzyskał prawa miejskie w 1354 roku z rąk króla Kazimierz Wielkiego. W Baranowie Sandomierskim mieliśmy okazję zwiedzić późnorennesansowy zamek, ze względu na podobieństwa zwany Małym Wawelem. Była to

Gucciego. Kolejnymi właścicielami zamku byli: Dymitr Jerzy Wiśniowiecki, książę Józef Karol Lubomirski, książę Józef Potocki. W kaplicy zamkowej zaznaczony został styl krakowskiej secesji. Witraże zaprojektowane zostały przez Józefa Mehoffera, a autorem obrazu ołtarzowego „Matka Boska Niepokalana” był Jacek Malczewski.

Podczas wycieczki był także czas na relaks oraz spotkanie integracyjne, gdzie podczas uroczystej, integracyjnej kolacji była okazja do wyróżnienia naszego kolegi Edwarda Dulińskiego Honorową Odznaką Zarządu Wojewódzkiego Stowarzyszenia za pracę na rzecz naszego Stowarzyszenia. Uroczyste spotkanie było także okazją do złożenia jubileuszowych życzeń oraz wręczenia upominku koleżance Zdzisławie Tarka.

Wycieczkę należy uznać za udaną ze względu na jej bogaty program oraz na piękną pogodę, co nie było bez znaczenia.

Tekst: Mieczysław Skowron

Zdjęcia: Jerzy Romaniuk i Mieczysław Skowron

Serwis foto:

<http://zdjecia.interia.pl/galeria,gcsi,78AF511ED84C3A4893D8DBB592D30981B2AAE4EB>

ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO W RZESZOWIE

KOŁO LEŻAJSK

W dniu 16.07.2022r. Zarząd Koła SEiRP w Leżajsku zorganizował spotkanie integracyjne, które odbyło się w Domku Myśliwskim Koła Łowieckiego WYDRA w Grodzisku Dolnym.

W czasie spotkania Pan Prezes podziękował członkom najbardziej zaangażowanym w działalność Koła oraz podał termin Walnego Zebrania Sprawozdawczo-Wyborczego Koła w Leżajsku. Nowo przyjętym członkom zostały uroczyście wręczone legitymacje członkowskie.

Spotkanie trwało do późnych godzin wieczornych w miłej atmosferze przy muzyce lat 70 i 80 - tych.

Autor: Józef Sykała

KOŁO LEŻAJSK BYLIŚMY W KAZIMIERZU DOLNYM

W dniu 8 czerwca 2022 roku Zarząd Koła SEiRP w Leżajsku zorganizował jednodniową wycieczkę do Kazimierza Dolnego.

Eko Busikami zwiedzaliśmy zabytki miasta, między innymi: spichlerze, Wąwóz Korzenny, Rynek, Ścianę Płacz na cmentarzu żydowskim. Po obiedzie i wolnym czasie zwiedzaliśmy z przewodnikiem /halabardnikiem/ Zamek w Janowcu.

Pogoda dopisała, uczestnicy wycieczki byli zadowoleni, proponowali organizację następnej.

Autor: Józef Sykała

KOŁO LUBACZÓW JURA KRAKOWSKO-CZĘSTOCHOWSKA W „OBJĘCIACH” EMERYTÓW LUBACZOWSKICH

Po dwuletniej przerwie spowodowanej obostrzeniami covidowymi emeryci policyjni z Koła SEiRP w Lubaczowie w dniach 26.06.–02.07.2022 r. wybrali się na jedenastą autokarową wycieczkę w kolejne rejony turystyczne kraju. Tym razem wybór padł na Jurę Krakowsko-Częstochowską a bazą wypadową stał się hotel „Jura” w Kroczycach. Malownicze miasteczko przywitało nas swym regionalnym wdziękiem oraz upalną pogodą. Pierwszy dzień wycieczki rozpoczęliśmy od zwiedzania ruin zamku w Podzamczu k/Ogrodzieńca wybudowanego w systemie tzw. Orlich Gniazd na najwyższym wzniesieniu Jury Krakowsko – Częstochowskiej - Górze Zamkowej wznoszącej się na 515,5 m n.p.m.

Kolejnym obiektem, do którego przybyli emeryci, a znajdującym się na „Szlaku Orlich Gniazd” to ruiny zamku w Mirowie. Jest to bez wątpienia jeden z piękniejszych obiektów. Leżąca na wzniesieniu, monumentalna bryła zamku, o kształtach przypominających okręt, pomimo pozostawienia przez wiele lat w ruinie robi spore wrażenie.

Trzecim, dzielącym niespełna pół godziny spaceru od zamku w Mirowie, leżącym na Szlaku Orlich Gniazd był zamek w Bobolicach, położony na malowniczym, skalistym wzgórzu. Zamek stanowi ciekawy przykład budowli, który po wiekach bycia ruiną został odbudowany w czasach obecnych.

Wielu wycieczkowiczów w Zawierciu – Kromoławie dowiedziało się, gdzie znajdują się źródła rzeki Warta i stwierdziła naocznie skąd ona wypływa.

W drugi dzień uczestnicy wycieczki udali się na całodzienną wyprawę do Ojcowskiego Parku Narodowego. Pierwszym obiektem, który zwiedzaliśmy to zamek w Pieskowej Skale we wsi Sułoszowa w Dolinie Prądnika. Ciekawą historię zamku, jego dzieje w sposób profesjonalny przedstawił nam przewodnik Pan Jarosław Wesołowski, a kolejnymi perełkami Parku okazały się „Maczuga Herkulesa” i „Brama Krakowska”. W niedalekiej odległości od Ojcowa zwiedziliśmy Jaskinię Nietoperzową. Jak sama nazwa mówi bytują w niej nietoperze. W drodze powrotnej do hotelu w Kroczycach uczestnicy wycieczki odbyli krótki spacer po Pustyni Błędowskiej - największy w Polsce obszar lotnych piasków (około 33 km²), leżący na pograniczu Wyżyny Śląskiej i Wyżyny Olkuskiej.

W kolejnym dniu udaliśmy się do Zabytkowej Kopalni Srebra w Tarnowskich Górach – jedynej w Polsce podziemnej trasy turystycznej umożliwiającej zwiedzanie podziemi dawnej kopalni kruszców srebronośnych, założonej w triasowych dolomitach i wapieniach wraz z systemem gospodarowania wodami podziemnymi. W skansenie nieopodal kopalni prezentują się pierwsze maszyny parowe służące do wydobywania rud i wypompowywania wód.

Duże wrażenie na zwiedzających wywarł Przepiękny Park w Świerklańcu, który otaczał kiedyś siedzibę Donnersmarckow zwany Małym Wersalem. Przez park biegną asfaltowe ścieżki. Pomnikowe drzewa: dęby, sosny, jesiony, fontanna, stylowy amfiteatr, stawek, rzeźby i jezioro Świerklańskie. Wokół jeziora ścieżka.

Czwartek zaplanowano jako dzień „leniwego emeryta”. Połowa wycieczkowiczów pławała się w basenie hotelu „Fajkier” w Logocie Murowanej, natomiast druga część udała się na spacer w okolice Podlesic. Z tarasu widokowego Góry Zborów rozprzestrzeniały się wspaniałe widoki na pobliskie okolice. Chwile ochłody można było zażyć przy zwiedzaniu „Jaskini Głębokiej”. Wieczorem w „Chacie Grillowej” hotelu Jura zorganizowano wieczorek taneczny. W rytm muzyki

kierownika zespołu muzycznego „Akces” naszego kolegi Mariana Kowalskiego bawiono się do późnych godzin nocnych. Pan Jarosław Wesołowski – przewodnik uczestnicząc w wieczorku zdradził swój kolejny talent, a był to talent wokalny. Wykonując utwory w duecie jak i solo zaprezentował wysoki poziom artystyczny, wspaniałą barwę głosu oraz akcent śląski. Sprawnie też naśladował Artura Andrusa.

Ostatni dzień wycieczki rozpoczęliśmy od zwiedzania Słynnego grobu Cadyka Dawida Bidermanna w Lelowie. Grób żydowski to ohel, a tutaj ma formę osobnego domu, w którym zbierają się Żydzi z całego świata.

Piękny zespół pałacowo-parkowy to Pałac Raczyńskich w Złotym Potoku, który zaprezentował nam przewodnik, to reprezentacyjna budowla pseudoklasycystyczna z elementami neorenesansowymi.

Następnym celem wycieczki była Częstochowa – Jasna Góra – sanktuarium wraz z klasztorem zakonu Paulinów. W Bazylice, kaplicach w tym kaplicy cudownego obrazu, skarbcu, muzeum 600-lecia, zwiedzono zbiór wielu dzieł sztuki sakralnej, a wały przedstawiają dawną fortyfikację klasztoru.

Sanktuarium Matki Bożej Leśniowskiej Patronki Rodzin w Leśniewie, – które było w naszym zainteresowaniu, położone jest na przedmieściu Żarek. Jest ono sercem zespołu klasztornego Paulinów, w którego skład wchodzi kościół pod wezwaniem Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, klasztor, dzwonnica, dom pielgrzyma oraz kaplica Matki Bożej Anielskiej. W klasztorze w powołaniu bracia rozpoczynają swoją drogę życia zakonnego.

Ostatnim punktem wycieczki był Zamek w Olsztynie – ruiny zamku leżącego na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej, wybudowanego w systemie tzw. Orlich Gniazd, w mieście Olsztyn w województwie śląskim, w powiecie częstochowskim. Z uwagi na panujący upał do zamku udali się tylko najbardziej wytrwali uczestnicy wycieczki.

Należy nadmienić, że dzięki przekazanej wiedzy przez Pana Jarosława Wesołowskiego – przewodnika, o dziejach i historii zwiedzanych obiektów, regionach, planujących tu zwyczajów i kultury poznaliśmy kolejny region geograficzno-turystyczny kraju. Forma i sposób przekazywania tych bogatych wiadomości na pewno utkwiał w naszej pamięci, za co serdecznie jeszcze raz dziękujemy.

Autor: Marek Kisz

KOŁO ŁAŃCUT W ZAJEŹDZIE BOGDANKA

Spotkanie koła w Łańcucie, odbyło się 11 czerwca 2022 r. w Zajeździe „Bogdanka”. Spotkanie towarzyskie zorganizował zarząd SEiRP w Łańcucie.

Na spotkaniu poruszano i rozwiązywano tematy związane z aktywnością koła oraz zarządu, a po obradach zaproszono wszystkich uczestników oraz gości na poczęstunek przy pysznym menu i wspaniałej muzyce. Wszyscy bawili się do końca spotkania w szampańskich nastrojach. W zebraniu i zabawie brało 25 zaproszonych gości.

Autor: Anna Bomba

KOŁO NR 1 RZESZÓW

Koło nr 1 SEiRP w Rzeszowie od 19 do 27 maja 2022 roku zorganizowało wyjazd do Chorwacji z pobytem docelowym w przepięknie położonej miejscowości Podgora. W programie mieliśmy zwiedzanie Makarskiej, Sanktuarium Veprić, Splitu oraz uroczej miejscowości Omisz, a jadąc na wypoczynek zwiedziliśmy Budapeszt. Dla chętnych były wycieczki fakultatywne do Dubrownika, szczyt Sv. Jure (1762 m n.p.m.), dla odważnych wejście na przeszklony taras widokowy Skywalk. Był rejs na

wyspy Brać i Hvar. Jaka była pogoda i atmosfera widać na załączonych zdjęciach.

Przyjmujemy zgłoszenia na przyszły rok. Naprawdę warto.

Autor: Marian Bileński

KOŁO NR 1 RZESZÓW ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE- 2022

Minął czteroletni okres kadencji Zarządu Koła nr 1 SEiRP w Rzeszowie. Nie czekając na uchwałę Zarządu Głównego Stowarzyszenia, podjęto decyzję o przeprowadzeniu zebrania sprawozdawczo wyborczego Koła. Intencją było uzyskanie legitymacji do dalszego funkcjonowania nowego Zarządu, a zwłaszcza konieczności wyboru Komisji Rewizyjnej. W połowie "pandemiczna" kadencja wykazała, że pomimo trudności można było realizować podstawowe zadania określone w Statucie Stowarzyszenia. Skupiano się głównie na udzielaniu pomocy prawnej koleżankom i kolegom, których dotknęły skutki ustawy "represyjnej", dbano o integrację członków Koła i ich rodzin, organizowano turnusy rehabilitacyjne, wycieczki, promowano życie kulturalne, uczestniczono aktywnie w życiu społecznym i publicznym Rzeszowa. Dopisała frekwencja i aktywność koleżanek i kolegów. Do zaprzyjaźnionego klubu "Zodiak" 23 czerwca przybyło 84 osoby. W części formalnej wybrano wymagane komisje czuwające nad przebiegiem zebrania, wysłuchano sprawozdania z działalności, sprawozdania finansowego. Udzielono absolutorium

ustępującemu "Zarządowi", wybrano nowy (stary) Zarząd powiększając jego skład o 1 osobę. Wybrano Komisję Rewizyjną, wybrano delegatów na Wojewódzkie Zebranie Delegatów SEiRP.

Zebranie było także okazją do spotkania z zaproszonymi gośćmi, przybyli: Wiceprzewodniczący Rady Miasta Rzeszowa Tomasz Kamiński i Komendant Komisarjatu I Policji w Rzeszowie kom. Grzegorz Kot. Później rozpoczęto drugą część wspólną kolacją, były rozmowy, dużo wspomnień i oczywiście zabawa taneczna. Frekwencja na parkiecie dopisała jak nigdy dotąd."

Autor: Marian Bileński

KOŁO STAŁOWA WOLA NA PODBÓJ BAŁKANÓW

Na podbój Bałkanów W dniu 10.06.2022r. 30 członków koła SEiRP wraz z członkami rodzin wyruszyło autokarem na podbój półwyspu bałkańskiego. Tym razem celem naszej wycieczki była Albania. Trasą przez Słowację, Węgry, Serbię, Bośnię i Hercegowinę dojechaliśmy do Albanii, a konkretnie na albańską riwierę, gdzie w pięknie położonym hotelu Kamomil w miejscowości Durres mieliśmy swoją bazę.

W trakcie pobytu zwiedzaliśmy Kruje - miejscowość położona u stóp góry Sarisaltikut. Kruje zachwyca swą piękną architekturą, pamiętającą czasy imperium otomańskiego. W następnych dniach zwiedzaliśmy Tiranę największe miasto Albanii będące jego stolicą, a także Durres, Vlora, Liogara, Oriklum. Durres jest jednym z najstarszych miast portowych na Adriatyku, historia tego poru sięga czasów starożytnych, w muzeum tego miasta podziwialiśmy eksponaty z czasów helleńskich, greckich i rzymskich.

Vlora miasto, które dla Albańczyków ma historyczne znaczenie, tutaj w 1912 roku proklamowano niepodległość Albanii. Oriklum to miasto założone w VII wieku p.n.e przez greków szczyci się pięknym amfiteatrem oraz ruinami starożytnego portu częściowo zalanego wodami Adriatyku.

Zwiedzanie pięknych krajobrazów i zabytków Albanii zakończyliśmy w słynnej fabryce koniaku Skanderberg zgłębiając tajniki jego produkcji oraz degustując jego wyśmienity smak. Wycieczkę zakończyliśmy w dniu 19.06.2022r. wracając w późnych godzinach wieczornych do Stałowej Woli.

Wszyscy uczestnicy wrócili zadowoleni, opaleni albańskim słońcem wygrzani w ciepłych wodach Adriatyku.

Autor: Stanisław Walec

KOŁA ZOW KRYNICA ZDRÓJ – PENSJONAT SOPLICOWO

W dniach 16-30 maja w pensjonacie „Soplicowo” w Krynicy Zdroju zakwaterowało się 38 osób z podkarpackich kół SEiRP podległych Zarządowi Oddziału Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Pierwsza w Polsce Wieża widokowa ze ścieżką w koronach drzew, o unikatowej drewnianej konstrukcji. Wieża widokowa w Krynicy-Zdroju to unikalne miejsce na mapie Polski. Skryta w sercu Beskidu Sądeckiego, pośród przepięknych lasów pasma Jaworzyny Krynickiej 49,5 metrowa Wieża o wyjątkowej, drewnianej konstrukcji i prowadząca do niej ponad kilometrowa ścieżka przyrodniczo-edukacyjna zapewniają nie tylko przepiękne widoki, ale również relaks i odprężenie. Dodatkową atrakcją jest 60 m zjeżdżalnia i bliskie sąsiedztwo kompleksu narciarskiego Słotwiny Arena.

Kolejka na Górę Parkową To tylko 3 minuty - tyle czasu zabiera podróż wagonikiem ze stacji dolnej kolei na górną. Tak niewiele, a dostrzec można fragmenty starego toru saneczkowego z 1929 roku, nacieszyć oko bogactwem drzewostanu rosnącego od przeszło 200 lat w Parku Zdrojowym, czy też sfotografować sarny dla których lasy Góry Parkowej są domem. Tych wszystkich atrakcji dostarcza właśnie przejazd wagonami, które pracują na tej trasie już od 1937 roku.

Muzeum Nikifora mieści się w zabytkowej, typowej dla XIX-wiecznych uzdrowisk, drewnianej willi "Romanówka". W muzeum szeroko przedstawiona jest twórczość jednego z najśłynniejszych na świecie malarzy z kręgu malarstwa intuicyjnego, Nikifora (ok. 1895-1968 r.),

niemal całe życie mieszkającego w Krynicy. Są tu obrazy Nikifora pochodzące z wszystkich okresów jego twórczości; zarówno akwarele, gwasze, jak i rysunki prezentujące różną, charakterystyczną dla twórczości artysty tematykę: pejzaże z cerkwiami i kościołami, architekturę krynicką, wnętrza, dworce, urzędy, "fabryki dolarów", portrety, itp. Część dokumentacyjną wystawy stanowią pamiątki po Nikiforze, publikacje poświęcone malarzowi oraz jego fotografie. Muzeum jest również miejscem prezentacji wystaw znanych artystów z kręgu sztuki nieprofesjonalnej i ludowej.

Po przebytych atrakcjach i zabiegach czas na relaks przy znakomitej zabawie, potańcówce, poczęstunku oraz grillu. Radości co niemiara a wspomnień, że ho ho, niech żałują Ci którzy nie pojechali, a tak na marginesie i po cichu Zarząd planuje na przyszły rok następne spotkanie – chętnych już zapraszamy do kontaktu i zapisów.

Autor: Anna Bomba

**POSŁANKA NA SEJM RP, PANI KATARZYNA
MARIA PIEKARSKA, OFERUJE POMOC
PRAWNĄ REPRESJONOWANYM
MUNDUROWYM W SWOIM BIURZE POSELSKIM
PRZY UL. NOWY ŚWIAT 39 W WARSZAWIE,
LOKAL NUMER 4 (WEJŚCIE OD PODWÓRZA).**

Katarzyna M. Piekarska
Posłanka na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Posłanka Katarzyna Maria Piekarska oferuje pomoc prawną represjonowanym mundurowym w swoim Biurze Poselskim w Warszawie, przy ul. Nowy Świat 39 (wejście od podwórza, lokal Nr 4).

Poradę będzie udzielał Radca Prawny specjalizujący się w sprawach funkcjonariuszy objętych ustawą represyjną.

Porady prawne dla funkcjonariuszy objętych ustawą represyjną są BEZPŁATNE.

Najbliższa konsultacja odbędzie się w dniu 09.12.2021 r. w godzinach 13.00 – 15.30.

Na konsultację z MECENASEM można zapisywać się pod Nr telefonu:

1. 606571571
2.

Jak nas informuje Biuro Poselskie posłanki Katarzyny Marii Piekarskiej, w dalszym ciągu można skorzystać z porady prawnej /także np. w sprawach mieszkaniowych/, pod warunkiem wcześniejszego uzgodnienia terminu pod podanym wyżej numerem telefonu: 606 571 571.

PROGRAM UBEZPIECZENIA „SEIRP 2019”

PZU W Razie Wypadku

DOKUMENT ZAWIERAJĄCY INFORMACJE O PRODUKCIE UBEZPIECZENIOWYM
I OGÓLNE WARUNKI GRUPOWEGO UBEZPIECZENIA

Tekst posiada certyfikat

p. **prosim polsaczym**
STANDARD UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

Program „SEiRP 2019”

Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

W celu przystąpienia do ubezpieczenia trzeba być członkiem Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych i dopełnić niezbędnych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo, aby przystąpić do ubezpieczenia od 1 października 2020 r. formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 września 2020 r.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.
2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu /.../
3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).
4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEiRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres: PZU Życie SA Oddział w Krakowie 31-133 Kraków; ul. Dunajewskiego 3 koniecznie z dopiskiem „p. Anna Kargul”

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt z Panią zajmującymi się obsługą ubezpieczenia:

Katarzyna Kowal: 579 826 755 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 14.00-20.00; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Anna Kargul: 662 167 334 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 10.00 – 16.00

Program "SEiRP 2019"

1. ["SEiRP 2019". Jak przystąpić do ubezpieczenia. Stan na 14.03.2019](#)
2. [Medyczny Ekspert Domowy](#)
3. [Ubezpieczenie Lekowe](#)
4. [Zakres Leków \(plik Excel\)](#)
5. [Baza aptek realizujących ubezpieczenia lekowe \(plik Excel\)](#)

Najważniejsze informacje oraz wzory dokumentów:

1. [Deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia, formularz \(pdf\)](#)
2. [Porozumienie PZU-SEiRP, projekt \(word\)](#)
3. [Regulamin członkostwa w klubie KPPwŻ dla SEiRP \(word\)](#)
4. [Upoważnienie \(word\)](#)
5. **Ogólne Warunki Ubezpieczenia** (21 dokumentów (pdf))

Program „SEIRP2019” Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policjantów

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy dopełnić poniższych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo w celu przystąpienia do ubezpieczenia od 1 kwietnia 2019 formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 marca 2019.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.

WYPEŁNIANIE DEKLARACJI – w prawym górnym rogu, obok logo PZU należy wpisać Zarząd Wojewódzki/Okręgowy SEIRP do którego Państwo należyście

PUNKT I, należy wpisać swoje dane osobowe wraz z numerem telefonu oraz adresem e-mail.

PUNKT II – pierwszy prostokąt, składka łączna za ubezpieczenie P Plus, PZU w Razie Wypadku i Lekowe – wpisując Państwo składkę dotyczącą wybranego wariantu ubezpieczenia

PUNKT III i IV – nie wypełniamy

PUNKT V – należy wpisać osobę uposażoną (uprawnioną do odbioru świadczenia z tytułu śmierci ubezpieczonego)

PUNKT VI – należy zaznaczyć x w oświadczeniach 9-15 na które wyrażacie Państwo zgodę, następnie datę bieżącą i PODPIS OSOBY PRZYSTĘPUJĄCEJ DO UBEZPIECZENIA

PUNKT VII – tylko na deklaracji członka rodziny; ten punkt wypełnia i podpisuje główny ubezpieczony na deklaracji członka rodziny

2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu:

Numer rachunku bankowego wariant I 68 1600 1462 1022 7302 4000 0004 składka 79,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948549

Numer rachunku bankowego wariant II 41 1600 1462 1022 7302 4000 0005, składka 95,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948552

Numer rachunku bankowego wariant III 14 1600 1462 1022 7302 4000 0006, składka 103,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948565

Numer rachunku bankowego wariant IV 84 1600 1462 1022 7302 4000 0007, składka 63,88 zł tytuł wpłaty Polisa 713948578

Odbiorcą, właścicielem rachunku bankowego jest Zarząd Główny SEIRP, Warszawa ul. Domaniewska 36/38

3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).

4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEIRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres:

**PZU Życie SA Oddział w Krakowie
31-133 Kraków; ul. Dunajewskiego 3
koniecznie z dopiskiem „p. Anna Kargul”**

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt:

Obsługa ubezpieczenia, Katarzyna Kowal: 579 826 755; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Anna Kargul: 662 167 334

Niniejsza propozycja nie stanowi oferty w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego i może zawierać uogólnienia. Szczegółowe zasady warunków ubezpieczenia, w szczególności dotyczące definicji zdarzeń objętych ochroną, zakresu odpowiedzialności, wypłaty świadczeń określają ogólne warunki ubezpieczenia. Obowiązujące w umowie ubezpieczenia ogólne warunki ubezpieczenia: PTGP34, NWGP30, SMGP30, ZRGP30, ZDGP30, UDGP30, ODGP30, TUGP30, PKGP50, WKGP32, ZDGP32, ZMGP31, TZGP32, CCGP33, MCGP32, LSGP32, LPGP31, LOGP32, OPGP32, KZGP32, ZDGP40, ULGP40, ZUGP32, PWGP32, dostępne są na stronie www.pzu.pl oraz na każde Państwa życzenie drogą e-mail lub pocztą tradycyjną oraz na stronie internetowej ZG SEIRP.

ZAKRES UBEZPIECZENIA* *Kwota świadczenia jest skumulowaną wysokością świadczeń wynikających z OWU wypłacaną w przypadku zajścia danego zdarzenia	WARIANT I dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948549	WARIANT II dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948552	WARIANT III dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948565	WARIANT IV dla współubezpieczonych i pełnoletnich dzieci Polisa 713948578
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	296 100,00	320 100,00	332 100,00	270 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w porze nocnej	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego	146 100,00	170 100,00	182 100,00	120 100,00
śmierć w wyniku pożaru albo zatrucia tlenkiem węgla	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku utonięcia	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku wybuchu gazu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku porażenia prądem albo uderzenia pioruna	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania niebezpiecznego sportu	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu na kółkach	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania narciarstwa albo snowboardingu	198 100,00	210 100,00	216 100,00	185 100,00
śmierć w wyniku nieszczęśliwego wypadku	48 100,00	60 100,00	66 100,00	35 100,00
śmierć w wyniku zawału serca lub krwotoku śródmózgowego	48 100,00	60 100,00	66 100,00	35 100,00
śmierć naturalna	24 100,00	30 100,00	33 100,00	15 100,00
Świadczenie dla dziecka do 25 r.ż. – osierocenie	3 200,00	4 000,00	4 400,00	2 500,00
śmierć małżonka spowodowana wypadkiem komunikacyjnym	70 000,00	75 000,00	77 500,00	63 000,00
śmierć małżonka spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem	20 000,00	25 000,00	27 500,00	13 000,00
śmierć małżonka naturalna	8 000,00	10 000,00	11 000,00	6 500,00
śmierć dziecka do 25 r.ż.	2 400,00	3 000,00	3 300,00	2 000,00
śmierć rodziców	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
śmierć rodziców małżonka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
urodzenie dziecka	800	1 000,00	1 100,00	600
urodzenie martwego dziecka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	24 000,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 1%	320	400	440	240
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	-
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 1%	320	400	440	-
wystąpienie ciężkiej choroby ubezpieczonego zakres rozszerzony	4 000,00	5 000,00	5 500,00	3 300,00
wystąpienie ciężkiej choroby małżonka ubezpieczonego zakres podstawowy	2 000,00	2 500,00	3 000,00	2 000,00
operacja chirurgiczna				
- I klasa	4 000,00	4 000,00	4 000,00	4 000,00
- II klasa	2 000,00	2 000,00	2 000,00	2 000,00
- III klasa	1 200,00	1 200,00	1 200,00	1 200,00
- IV klasa	400,00	400,00	400,00	400,00
- V klasa	200,00	200,00	200,00	200,00
leczenie szpitalne - minimum 4-dniowy pobyt w szpitalu, świadczenie za 1 dzień pobytu w szpitalu spowodowanego:				
wypadkiem komunikacyjnym od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	180,00/40	225/50	247,5/55	90/30
wypadkiem przy pracy od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	60/30
zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym od 1 do 14 dnia/pow.14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	120/30
nieszczęśliwym wypadkiem od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	100,00/40	125/50	137,5/55	60/30
choroba	40	50	55	30
jednorazowe świadczenie z tytułu min 48 godzinnego pobytu na OIT	400	500	550	300
rekonwalescencja – za każdy dzień rekonwalescencji maksymalnie za 30 dni zwolnienia lekarskiego po minimum 14 dniowym pobycie w szpitalu	20	25	27,5	15
leczenie specjalistyczne (chemioterapia lub radioterapia, terapia interferonem, wszczepienie kardowertera/defibrylatora, wszczepienie rozrusznika serca, ablacja)	6 000,00	6 000,00	6 000,00	4 000,00
uszkodzenie ciała ubezpieczonego:				
ciężkie oparzenie	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00
trwałe inwalidztwo, spowodowane: wypadkiem komunikacyjnym; pożarem; wybuchem gazu; porażeniem prądem albo uderzeniem pioruna	całkowicie - 10 000; częściowo - odpowiedni procent sumy ubezpieczenia (10.000) w zależności od rodzaju uszkodzenia ciała zgodnie z owu			
złamanie kości, spowodowane: uprawianiem sportu na kółkach; uprawianiem joggingu; grą w piłkę	odpowiedni procent sumy ubezpieczenia (10.000) w zależności od rodzaju uszkodzenia ciała zgodnie z owu			
Ubezpieczenie Lekowe Cztery Pory Roku (ubezpieczenie lekowe zaczyna działać 1 miesiąc później w stosunku do pozostałej części ubezpieczenia).	80% zniżki na zakup leków znajdujących się w zakresie ubezpieczenia			
1) zniżka na zakup ubezpieczeń komunikacyjnych PZU SA; PZU AUTO; PZU Auto AC; PZU Auto NNW Max; – PZU Auto OC	10%	10%	10%	10%
2) zniżka na zakup ubezpieczeń majątkowych PZU SA; PZU Dom; PZU Wojażer; PZU Gospodarstwo Rolne; PZU NNW				
Medyczny Ekspert Domowy	Tak	Tak	Tak	Tak
SKŁADKA MIESIĘCZNA ZA OSOBE	79,33 zł	95,33 zł	103,33 zł	63,88 zł

OLSZTYŃSKI BIULETYN INFORMACYJNY

6(146)

Zarząd Wojewódzki SEiRP w Olsztynie od 21 maja 2010 r. wydaje
"Olsztyński Biuletyn Informacyjny"

Archiwum Olsztyńskiego Biuletynu Informacyjnego ZOW Olsztyn
znajduje się w sieci na stronie www:

<http://seirp.olsztyn.pl/>

w zakładce Home i na FB:

[\(20+\) Seirp Olsztyn Prezydium | Facebook](#)